

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Forespørgsel nr. F 32:

Forespørgsel til integrationsministeren:

»Vil regeringen redegøre for, hvad den vil gøre for at sikre, at Danmark ikke sækker agterud i den internationale konkurrence om højt kvalificeret arbejdskraft, set i lyset af den stadig større mangel på dansk arbejdskraft?«

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Elisabeth Geday (RV), Marianne Jelved (RV) og Morten Østergaard (RV).

(Forespørgslen anmeldt 21/2 2006. Fremme af forespørgslen vedtaget 24/2 2006).

Begrundelse

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Danmark mangler arbejdskraft, ikke mindst veluddannet arbejdskraft, som kan udvikle fremtidens kreative økonomi. Alle økonomiske analyser viser, at den største barriere i dansk økonomi er mangel på arbejdskraft. Der er nemlig langt flere, som forlader og vil forlade arbejdsmarkedet, end der er unge, som kommer ind. De store årgange går på pension, det fortjener de, men samtidig skal arbejdet jo gøres, og ikke nok med det: Vi er nødt til at skabe mange nye arbejdspladser, hvis vi skal bevare vores velfærdssamfund i alt fald i den form, som vi kender det.

Kl. 16.35

Vi kan med andre ord ikke nøjes med at skaffe de nødvendige medarbejdere til de eksisterende job. Vi skal skabe nye job og finde medarbejdere til dem. Kun på den måde bliver der tilstrækkelige skatteindtægter til, at vi kan opretholde og videreudvikle det velfærdssamfund, der om noget er afgørende for sammenhængskraften i Danmark.

Forslagsstillerne er interesserede i at vide, hvordan regeringen vil gribe denne kolossale udfordring an. Det har glædet os at konstatere, at regeringen er opmærksom på problemstillingen. Det fremgår af regeringens egen globaliseringsrapport. Vores ønske i dag er, at regeringen løfter sløret for, hvordan den agter at gribe det videre arbejde an. Det haster nemlig. Danske virksomheder er på vej til udlandet eller er rejst, ikke fordi lønningerne er lavere i udlandet, men fordi det ikke er muligt at skaffe de relevante medarbejdere i Danmark.

Hvad vil regeringen gøre for at sikre, at danske virksomheder kan få den nødvendige arbejdskraft? Hvad vil regeringen gøre for at bringe

sagsbehandlingstiden i Udlændingestyrelsen ned og sikre en anstændig behandling af ansøgerne? Hvad vil regeringen gøre for at sikre, at de udenlandske studerende efter endt uddannelse bliver i Danmark frem for at rejse? Hvad vil regeringen gøre for at sikre, at Danmarks flossede renommé ikke ødelægger vores muligheder for at tiltrække veluddannet arbejdskraft? Hvad vil regeringen gøre ved, at den udlændingepolitik, som føres sammen med Dansk Folkeparti, forhindrer Danmark i at løse dets økonomiske udfordringer?

Med andre ord: Ønsker regeringen i virkelighedens verden at gå globaliseringen åbent i møde og kaste sig ind i konkurrencen om talenter? Eller skal det fortsat være Dansk Folkepartis utryghed ved verden og de fremmede, der skal afgøre regeringens politik og dermed velfærdsniveauet for os alle?

Besvarelse

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

En udlænding kan i dag få opholds- og arbejdstilladelse, hvis udlændingen har fået tilbudt et arbejde på et område, hvor der er mangel på arbejdskraft og løn- og arbejdsvilkår er sædvanlige efter danske forhold. På områder, hvor der er åbenbar mangel på særlig kvalificeret arbejdskraft, gælder jobkortordningen, som er en såkaldt fast track-procedure, hvor man hurtigt får behandlet sin sag.

Det er faktisk den her regering, der har sikret en lettere adgang til Danmark for at arbejde og for at studere, og resultaterne er da også til at tage og føle på. Siden 2002 er det antal, der er kommet til Danmark for at arbejde eller studere, steget fra ca. 15.100 til 25.760. Så resultaterne har allerede vist sig.

Men regeringen vil videre. Det fremgår af regeringsgrundlaget fra februar 2005, at forskning og innovation skal have topprioritet i de kommende år, at Danmark skal blive et af verdens mest idérige og højteknologiske samfund, og at Danmark skal blive bedre til at omsætte ny viden og nye ideer til produktion og nye arbejdspladser.

Regeringen er meget opmærksom på, at erhvervslivet mangler højt kvalificeret arbejdskraft på en række områder, og at ansættelse af højt kvalificerede medarbejdere medvirker generelt til at skabe flere job, også til faglærte og ufaglærte.

Samlet har Danmark, når vi gør det op, en lille nettoudvandring af højtuddannede i beskæftigelse. Hvert år udvandrer ca. 2.000 højtuddannede danskere. Indvandringen af højtuddannede er også ca. 2.000 om året. Hertil skal altså tilføjes, at det ikke er de samme, vi tæller som indvandrede og udvandrede. Nogle af dem, der tæller som udvandrede højtuddannede, er altså nogle, der er kommet hertil som studerende, og når de så bliver færdige med deres uddannelser, bliver de registrerede som højtuddannede færdiguddannede, når de udvandrer.

Men tiltrækning af udenlandsk kvalificeret arbejdskraft og studerende og forskere er et højt prioriteret indsatsområde for regeringen. Regeringen har allerede taget initiativer på området og flere vil komme.

Som bekendt har jeg i sidste uge offentliggjort en handlingsplan for en nyorientering af Udlændingestyrelsen, der bl.a. lægger op til organisatoriske ændringer af Udlændingestyrelsen.

Kl. 16.40

Den nye Udlændingesservice skal opdeles i to centre. Det ene center, Job & Visit, skal udelukkende behandle sager om visum, erhverv og studier.

Endvidere indeholder handlingsplanen en række initiativer til at sætte brugerne i centrum.

Denne styrkelse af administrationen af erhvervs- og studieområdet vil medvirke til at løfte opgaven med at tiltrække højtuddannede udlændinge.

Regeringen skal inden den 1. maj 2006 tage stilling til, om overgangsordningen for østeuropæisk arbejdskraft skal forlænges. Overgangsordningen har fungeret efter hensigten. En analyse udarbejdet af Rambøll Management har vist, at østeuropæisk arbejdskraft inden for udvalgte sektorer har medvirket positivt til at afhjælpe arbejdskraftmangel.

Beskæftigelsesrådet har i en vurdering af øst-udvidelsens betydning for det danske arbejdsmarked anført, at udvidelsen har haft en positiv betydning for arbejdsmarkedet og har modvirket balanceproblemer inden for landbrug, skovbrug og gartneri.

Regeringen er samtidig meget opmærksom på, at flere af arbejdsmarkedets hovedorganisationer har efterlyst en endnu mere smidig adgang til det danske arbejdsmarked. Spørgsmålet om forlængelse af overgangsordningen og justeringer, der yderligere skal smidiggøre adgangen til det danske arbejdsmarked, er på baggrund af et oplæg fra regeringen for tiden genstand for

drøftelser i forligskredsen bag overgangsordningen. Regeringen forventer inden længe at kunne offentliggøre et forslag til, hvordan overgangsordningen indrettes i de kommende år.

Regeringen nedsatte i april 2005 et Globaliseringsråd, som netop har offentliggjort 333 anbefalinger, herunder et forslag om at indføre en greencardordning. En greencardordning går ud på, at udlændinge kan få opholdstilladelse i en periode med henblik på at søge arbejde, hvis de opfylder en række kriterier efter et nærmere pointsystem. Der gives point efter bl.a. uddannelse, sprogkundskaber og arbejds erfaring. Der skal ved udformning af ordningen tages højde for de misbrugsmuligheder, som øget mulighed for indvandring kan indebære.

Endvidere foreslås der indført en særlig fast track-model, hvor der gives opholds- og arbejdstilladelse til enhver, der kan fremvise et konkret jobtilbud med en årlig aflønning af en vis størrelse.

Ministerudvalget for Globaliseringsrådet har tiltrådt disse forslag. Også Dansk Industri, CO-Metal og AC har i publikationen »Fra viden til vækst og beskæftigelse – hvad skal der til?« fra maj 2005 forslået, at der indføres en greencardordning i form af et pointsystem.

Endvidere har Velfærdskommissionen, som regeringen også har nedsat, i en rapport »Fremtidens velfærd – vores valg« fra december 2005 anbefalet, at der indføres en greencardordning, hvor der gives point efter kriterierne uddannelse, sprogfærdigheder, erhvervs erfaring, alder og ansættelsesforhold.

Regeringen finder, at vi nu har et rigtig godt grundlag for at komme videre med de forslag til konkrete regelændringer, der er nødvendige for at efterkomme arbejdsmarkedets behov, og regeringen vil nu tilrettelægge det videre arbejde med de mange anbefalinger og forslag. Men der skal ikke herske tvivl om, at regeringens ønske er at sikre, at vi får tiltrukket den arbejdskraft, som vi har brug for på det danske arbejdsmarked.

Men en yderligere åbning for indvandring af arbejdskraft kan ikke stå alene. Hvis vi indfører nye ordninger, så er det nødvendigt at overveje, hvordan vi sikrer os mod misbrug af de nye ordninger, og hvilke kontroltiltag der er nødvendige at gennemføre.

Det gælder således om at finde den rette balance mellem at åbne for indvandring og styrkelse af kontrollen. Det er bl.a. bygget på bitter erfaring. Der er en årsag til, at jeg har været nødt

til at stramme op på kontrollen, bl.a. for studerende, der kommer til Danmark, fordi vi har set, at selv om vi meget gerne vil invitere studerende til at komme til Danmark og derfor har nogle rimelige lempelige regler, så er de desværre også blevet udnyttet og er blevet misbrugt i en retning, som vi ikke har ønsket det. Derfor er det meget vigtigt, at vi overvejer, præcis hvordan vi indretter det, og at der også er den fornødne kontrol.

Kl. 16.45

Regeringen håber, at Folketingets partier vil gå konstruktivt ind i en debat med regeringen og sikre, at vi når de ambitiøse mål, regeringen har sat sig på dette område, og jeg glæder mig til den kommende debat.

Forhandling

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hver gang der kommer en veluddannet i arbejde, skabes der arbejde til to medarbejdere med mindre uddannelse, og når B & O flytter dele af sin produktion fra Struer, fordi det er umuligt at skaffe ingeniører, er der desværre mange mennesker, som enten kun har en almindelig eller slet ingen uddannelse, der mister deres arbejde. Tingene hænger sammen.

I fremtiden skal vi leve af viden og kreativitet, af at bruge viden på stadig nye måder og af at skaffe ny viden. Det kræver veluddannede medarbejdere, som kan være med til at udvikle job til alle i Danmark, og derfor er det så afgørende, at Danmark virkelig lægger sig i selen for at skaffe mange flere veluddannede til landet. Vi har nemlig ikke de nødvendige kvalifikationer inden for landets grænser til at understøtte udviklingen af en økonomi, som er baseret på viden og kreativitet.

I dag står konkurrencen i verden om talenter. Australien åbner en arbejdsformidling i London med henblik på at stjæle talenter fra hele Europa, og Canada og USA er for længst gået i gang med at gøre det samme. I gamle dage konkurrerede man på råstoffer som levnedsmidler, mineraler osv., men i dag er råstoffet talent og viden, og Danmark er langt bagud i den konkurrence. Af den sidst tilgængelige opgørelse, jeg har kunnet finde, kan man konstatere, at Danmark har omkring 700 udenlandske ph.d.-kandidater, mens Sverige til sammenligning har mere end 13.000, og hvem klarer sig mon bedst i den globale konkurrence på sigt?

Danmark er oppe imod svære odds i konkurrencen om talenter: Det regner meget i Danmark, det er koldt, sproget er vanskeligt og tales kun af ca. 5 millioner mennesker, skattetrykket er højt, og hertil kommer, at Danmark i stigende grad er kendt som et land, hvis regering ikke bryder sig om udlændinge. Regeringen hævder, at den stramme udlændingepolitik er nødvendig for at redde den danske økonomi, men meget tyder på, at udlændingepolitikken og den hårde tone i udlændingebatten, som nu også er koblet på en Muhammedkrise, er den største barriere for at udvikle og fastholde vores velfærdssamfund.

På forsiden af Politiken kunne man i går se en glad lille pige, som var med sin far på Christiansborg for at fejre, at han var blevet dansk statsborger. Hendes mor bor i Elfenbenskysten og kommer kun på besøg en gang imellem via et turistvisum, for familien kan nemlig ikke få familiesammenføring i Danmark. Faderen fortalte, at fordi han den største del af tiden er alene med datteren, har han måttet opgive at tage en ny uddannelse, og at han nu arbejder som proceskonsulent på Novozymes.

Man må spørge: Hvad mon det betyder for en sådan families mulighed for at bidrage til udviklingen af Danmarks velfærd, at far og mor og barn ikke må bo sammen? Hvad skal det nytte? Vi mangler arbejdskraft, og hvad der måske er endnu værre: Udlændinge kan blive nervøse for at tage til Danmark, fordi de hører disse historier, og udlændingebatten i Danmark er global i løbet af få sekunder. Der er derfor brug for en række initiativer.

For det første må det sikres, at sagsbehandlingen og de nuværende ordninger bliver langt bedre – det vil min kollega, hr. Morten Østergaard, uddybe i sin ordførertale. For det andet er der brug for at forbedre den nuværende jobkortordning, samtidig med at udlændinge med en uddannelse på et vist niveau skal have langt bedre mulighed for frit at søge arbejde i Danmark, selv om de ikke har et konkret jobtilbud, når de kommer hertil. I Det Radikale Venstre synes vi, at Dansk Arbejdsgiverforenings forslag til en pointordning og mulighed for at give et jobsøgningsvisum er gode forslag, men vi er også åbne for andre ideer. Det er bare afgørende, at vi kommer i gang nu.

Kl. 16.50

For det tredje ønsker vi, at udenlandske studerende får bedre mulighed for at komme til Danmark, samtidig med at det må sikres, at de

bliver her efter endt uddannelse. Der er jo ikke megen fidus ved, at de bare får deres uddannelse her i landet. Der er også brug for, at de rent faktisk bliver efter endt uddannelse, og det vil kræve, at de får ret til at arbejde under studierne, og at de selvfølgelig alle sammen får mulighed for at søge arbejde i Danmark efter endt studium.

For det fjerde opfordrer vi til, at der iværksettes en undersøgelse af, hvilken betydning Danmarks renommé har for vores muligheder for at tiltrække veluddannet arbejdskraft. Tillad mig at bringe i erindring, at både fremtrædende danske erhvervsfolk og det anerkendte britiske analyseinstitut IEU har påpeget, at Danmarks største barriere for at fastholde den økonomiske vækst er Danmarks ry som et fremmedangst land.

Jeg skal derfor på Socialdemokraternes, SF's og Det Radikale Venstres vegne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at Danmark mangler højtuddannet arbejdskraft på en række områder, og at konkurrencen i verden står om talenter, viden og færdigheder, opfordres regeringen til inden udgangen af folketingsåret:

- at indføre en ordning, så højtuddannede udlændinge mere frit kan søge arbejde i Danmark på overenskomstmæssige vilkår over et vist lønniveau,
- at de danske ambassader får til opgave at bidrage til at skaffe velkvalificeret arbejdskraft til Danmark,
- at der gives langt bedre mulighed for, at flere udenlandske studerende kommer til Danmark,
- at alle udenlandske studerende efter endt videregående uddannelse får mulighed for at søge arbejde i Danmark på overenskomstmæssige vilkår,
- at sagsbehandlingen bliver hurtigere og reglerne smidigere, og
- at der iværksettes en undersøgelse af, hvilken betydning Danmarks omdømme i udlandet har for Danmarks muligheder for at tiltrække relevant højtuddannet udenlandsk arbejdskraft.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 47).

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil gerne starte med at medgive ordføreren, at jeg er meget positivt indstillet over for, at vi skal finde en måde, hvorpå vi kan tiltrække flere højt kvalificerede udlændinge til Danmark. Men jeg vil også godt lige spørge, om fru Elsebeth Gerner ikke er enig i og bekendt med, at hvis man kigger på tallene for 2002 og 2005, er det faktisk sådan, at der i 2002 kom 5.102 personer til Danmark på erhvervs- og studieområdet, men i 2005 kom der 25.760, og på jobkortordningen kom der næsten 150 flere til Danmark i 2005 end i 2002.

Vil ordføreren ikke godt medgive, at vi alligevel har arbejdet rigtigt, og at vi i dag står i en situation, hvor vi faktisk får det samme antal udlændinge til landet som tidligere, men nu får nogle, der kan bidrage positivt til samfundet?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Selvfølgelig synes jeg, det er glædeligt, at der er kommet flere studerende, og det er først og fremmest det, der trækker i den rigtige retning. Der er kommet ca. 1.500 flere udenlandske studerende, hvis vi sammenligner tallene fra 2000 og 2005.

Kl. 16.55

Men til gengæld er jeg ikke enig i resten af det, fru Irene Simonsen siger angående statistiken. Jeg plejer at sige, at jeg ikke har tillid til en statistik, jeg ikke selv har manipuleret, og jeg tror, at regeringen må have det lidt på samme måde, for der er jo også sket det, at man gør tallene op på en særlig måde. F.eks. kan jeg ikke forstå, at antallet af adoptioner skal have indflydelse på det område, vi taler om her.

Hvis vi ser på det, der er meget relevant for erhvervslivet – og det er det, vi taler om her – nemlig tiltrækning af veluddannet arbejdskraft, er det sådan, at på jobkortordningen kom der 935 til Danmark i 2000, og i 2005 kom der 941, dvs. en stigning på 6 personer, og det skal ses i lyset af, at vi i den grad mangler veluddannet arbejdskraft, og at ministeren sagde, at man havde gjort ordningen mere fleksibel. Der er meget, der tyder på, at det på ingen måde er lykkedes.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil gerne lige prøve at korrigere, for jeg mener helt bestemt, at også ordføreren er bekendt med, at der i 2005 kom 25.760, heraf ca. 7.000 studerende, hvilket jo betyder, at der er kommet væsentlig flere for at arbejde her og yde en positiv indsats. Og så tror jeg i øvrigt ikke, der kommer manipulerede tal fra Udlændingestyrelsen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nej, men så kan det være, at enten ministeren eller Venstres ordfører på et tidspunkt vil forklare mig, hvorfor i alverden antallet af adoptioner skal tælle med, når vi opgør, hvor mange studerende og personer med arbejdstilladelse der kommer til Danmark.

Det, jeg kan konstatere, er, at der overhovedet ikke er sket nogen udvikling af jobkortordningen. Der kommer nøjagtig det samme antal mennesker på jobkortordning til Danmark i 2005, som der gjorde i 2000. Jeg står her med Udlændingestyrelsens egen statistik, så derfor er jeg ret sikker på, at det er sådan, det forholder sig.

Det er rigtigt, at der er kommet flere studerende til Danmark, men fru Irene Simonsen har jo ikke ret i, at de også bidrager til arbejdsstyrken. Jeg har netop spurgt ministeren angående udviklingen i antallet af færdiguddannede udenlandske kandidater, der efterfølgende får arbejde i Danmark, og de tal, jeg har kunnet få oplyst, er dem fra 2002. Det vil sige, at regeringen ikke undersøger, hvor mange der rent faktisk bliver her efter endt studium.

Jeg håber, at også Venstre vil være med til at sikre, at alle udenlandske studerende selvfølgelig har ret til at søge arbejde i Danmark efter endt uddannelse. Sådan er det jo ikke i dag.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, fru Elsebeth Gerner Nielsen får det til at lyde, som om antallet af mennesker, der kommer hertil og arbejder og studerer, er faldet drastisk, men jeg håber, vi kan blive enige om, at det ikke er tilfældet.

Når det så er sagt, vil jeg også godt høre, om fru Elsebeth Gerner Nielsen er bekendt med, at praksis er blevet ændret nu, så studerende, der færdiggør deres uddannelse i Danmark, kan blive her. De har 3 måneder til at søge job, hvis de

har en uddannelse inden for et af de områder, hvor vi mangler højt kvalificeret arbejdskraft.

Derfor må jeg også sige, at netop i det spørgsmål har regeringen været offensiv, så den pind i De Radikales forslag til vedtagelse er overflødig. Vil fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke også anerkende, at her er der taget action, og her har regeringen netop forsøgt at fastholde den arbejdskraft, der er resultatet af de uddannelser, vi giver de unge i Danmark?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg har sådan set forstået det på den måde, at regeringen har været endnu venligere, end fru Henriette Kjær gør opmærksom på, og at ordningen er udvidet til at gælde i 6 måneder. Men det kan altså godt være, det stadig kun er 3 måneder.

Men det, fru Henriette Kjær skal være opmærksom på, er jo netop, at ordningen kun gælder for de studerende, der gør en uddannelse færdig inden for de beskæftigelsesområder, der er på positivlisten, og det er jo smadderærgeligt. Prøv at tænke på alle de færdiguddannede udenlandske kandidater, hvis uddannelse vi har været med til at finansiere her i Danmark. Det er ikke alle de udlændinge, der rent faktisk får deres uddannelse i Danmark, som automatisk har ret til at søge arbejde efterfølgende. Det er kun en lille gruppe, der har ret til det, i modsætning til f.eks. i Sverige og Tyskland, hvor alle udenlandske studerende har ret til at søge arbejde i op til 1 år efter endt uddannelse. Det er den ordning, jeg synes, vi skulle gennemføre i Danmark, for vi mangler arbejdskraft.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jamen vi mangler vel ikke arbejdskraft på de områder, hvor der kommer masser af studerende ud fra de højere læreanstalter og kæmper om at få jobbene? Jeg ser da ikke nogen grund til, at man skaber en kunstig arbejdsløshed på de områder, og det håber jeg da også vi kan blive enige om.

Men nu jeg har ordet, vil jeg lige spørge til den sidste pind i De Radikales forslag til vedtagelse, nemlig at man vil have iværksat en undersøgelse af, hvilken betydning Danmarks omdømme i udlandet har for Danmarks muligheder for at tiltrække højt kvalificeret arbejdskraft. Hvad vil man bruge en sådan undersøgelse til? Jeg synes, det smager af, at De Radikale åben-

bart mener, at Danmark har et dårligt omdømme, og at det skulle betyde, at der kommer færre hertil. Men jeg må bare sige: Hvad så? En undersøgelse kan vise, at vi har et godt omdømme, men den kan også vise, at vi har et dårligt omdømme, og hvad har man så tænkt sig at gøre? Vi har nu engang det omdømme, vi har, og ønsker fru Elsebeth Gerner Nielsen, at vi skal ændre vores politik fuldstændig for at give et rosenrødt billede af, hvordan det er her i Danmark?

Kl. 17.00

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Ja, jeg synes sådan set, vi skal ændre vores politik fuldstændig, for jeg er helt enig med direktøren for Dansk Arbejdsgiverforening, der i dag gør opmærksom på i Politiken, at det er nødvendigt at begynde at tænke udlændingepolitikken fuldstændig anderledes. I stedet for bare at tænke på, hvordan vi undgår at få udlændinge til Danmark, skal vi vende tankegangen 180 grader og begynde at tænke på, hvordan i alverden vi kan gøre det på en sådan måde, at der kommer flere veluddannede udlændinge, for det er det, dansk økonomi er afhængig af.

Set i det lys vil det være vigtigt at få undersøgt, hvad det er for nogle barrierer, der spærrer for, at vi kan tiltrække veluddannet arbejdskraft. Det dårlige renommé er jeg sikker på spiller ind, men hvordan spiller det ind? Og hvad er det, vi kan ændre for at få ændret opfattelsen ude i verden af, at vi ikke kan lide udlændinge her i Danmark? Det passer jo ikke, eksempelvis kan danske arbejdsgivere godt lide udlændinge og er dybt afhængige af, at der er ansat udlændinge på deres virksomheder.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes, der var et enkelt punkt i fru Elsebeth Gerner Niensens indlæg, som jeg godt vil knytte en kommentar til, og det er synspunktet om, at vi skal støvsuge verden for talenter.

Jeg vil gerne spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen, om det er fru Elsebeth Gerner Niensens opfattelse, at Danmark er et så fattigt land, at det er en ulykke for os, hvis der kommer udlændinge hertil, får en uddannelse og derefter rejser tilbage til deres hjemland eller til et helt tredje land. Man kunne nemlig godt få det indtryk, at Danmark er et fattigt land, som har meget få talenter blandt sine indbyggere og derfor er nødt til at

støvsuge over hele verden for at sikre, at vi også på videnområdet kan blive ekstra privilegerede.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det ville være meget dumt af Danmark at stille sig uden for konkurrencen, sådan som vi gør i øjeblikket, for hvis vi ikke kaster os ind i konkurrencen, kommer det altså til at gå alvorligt ud over den danske økonomi.

Jeg er selvfølgelig enig i, at vi ikke bare skal stjæle arbejdskraft fra ulandene, og jeg har haft den samme opfattelse som ordføreren for Enhedslisten, nemlig at vi ikke kan være bekendt at stjæle gode hjerner fra ulandene. Men nu har jeg læst en række analyser, der viser, at det også for ulandene er en meget stor fordel, hvis deres veluddannede borgere kommer til f.eks. Europa eller USA og arbejder her. De sender nemlig mange penge hjem til deres eget land, og på den måde er de med til at udvikle økonomien i deres eget land.

Mange af dem siger også: Vi vender sandsynligvis tilbage på det tidspunkt, hvor der er beskæftigelse at få. Men hvorfor skulle en læge gå rundt i f.eks. Sydafrika og være arbejdsløs, hvis lægen rent faktisk kan få beskæftigelse i Danmark og være i stand til at sende penge hjem til sin familie og dermed understøtte udviklingen af den sydafrikanske økonomi?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu har jeg jo ikke nogen idé om, at vi ikke skal give folk mulighed for at arbejde i Danmark; det går jeg meget ind for. Men jeg må alligevel sige, at jeg er lidt overrasket over, at Det Radikale Venstres bedste bud på at støtte udviklingen i den tredje verden er, at deres bedste talenter skal tage til Danmark og arbejde og sende penge hjem. Jeg tror ærligt talt ikke, det er den mest effektive måde, hvis man skal skabe udvikling i den tredje verden, og jeg opfatter det som lidt af et udtryk for, at Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne og SF nærmest har accepteret, at globaliseringen og skævheden i verden gør, at Danmark må konkurrere med de andre rige lande om, hvem der kan stjæle mest.

Det andet, jeg godt vil spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen om, er: Hvad er begrundelsen for, at det kun er højtuddannede, der må komme til Danmark og arbejde? Det forstår jeg altså ikke helt. Jeg kan godt forstå, at Venstres ordfører taler om dem, der er nyttige, og dem, der er unyt-

tige og sådan noget, for det er vel et Venstre-standpunkt, men at Det Radikale Venstre også mener, at der kun skal være plads til de højtuddannede, forstår jeg ikke. Det afgørende må vel være, at folk kan få et arbejde og vel at mærke et arbejde på normale danske vilkår.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Lige en kommentar til det første. Jeg synes, det er vigtigt at være klar over, at Danmark i øjeblikket lider af brain drain, altså hjerneflugt fra Danmark. Der er simpelt hen flere veluddannede, der forlader Danmark, end der kommer veluddannede ind, så vi er altså på vej ind i det, man kunne kalde en traditionel ulandsproblematik, og det vil jeg simpelt hen ikke udsætte vores velfærdssamfund og hverken mine eller nogen andres børn for. Vi har et ansvar for at lave de reformer, der skal til for at sikre, at vi også i fremtiden har en velfærdsøkonomi, så vi kan sætte penge af til ulandsbistand osv.

Dernæst synes vi ikke, det kun er højtuddannede, der skal til Danmark. Men sagen er den, at forespørgslen i dag først og fremmest drejer sig om de højtuddannede, og det er derfor, jeg har koncentreret mit indlæg om de højtuddannede.

Kl. 17.05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og næste ordfører er fru Irene Simonsen.

Irene Simonsen (V):

Udenlandsk arbejdskraft er en del af nøglen til fremtidens vækst. Ligesom på fodboldbanen må danske virksomheder kunne stille i stærkeste opstilling, særlig når de spiller på udebane. Hvis de ikke har en nøglespiller med de efterspurgte kvalifikationer i talentafdelingen, skal det være muligt at hente en i udlandet. Det gælder også i erhvervslivet, og derfor ønsker Venstre at gøre det lettere for højt kvalificeret arbejdskraft at komme til Danmark.

Vandringen af arbejdskraften er en helt nødvendig konsekvens af den internationalisering, som følger af globaliseringen. Danske virksomheder udstationerer danskere til datterselskaber, danskere ansat i internationale virksomheder udstationeres til andre afdelinger, og danskere søger selv ud som led i deres karriere. Der er mange variationer og baggrunde for ind- og udvandring, men fælles er dog, at ind- og udvandring giver vitalitet i arbejdsstyrken. Det giver

bedre netværk og ikke mindst bedre viden, og begge dele er nøgleord for ønsket om at blive et mere konkurrencedygtigt og innovativt samfund.

Det store flertal af opholdstilladelser bliver givet til EU-borgere, men ser vi på landene uden for EU, kommer flere og flere herfra til Danmark for at studere; i 2005 var det næsten 7.000. Men også antallet af arbejdstilladelser, som der før blev givet meget få af, er i vækst. I 2005 fik 1.517 lønmodtagere og selvstændige fra lande uden for EU arbejdstilladelse i Danmark, og derudover fik 609 ingeniører, it-specialister, læger, sygeplejersker og naturvidenskabeligt uddannede specialister tildelt arbejdstilladelse under regeringens jobkortordning.

I sommeren 2005 gennemførte regeringen en yderligere lempelse af reglerne. Udenlandske studerende ved danske universiteter inden for naturvidenskab, tekniske videnskaber, medicin eller it har nu efter endt eksamen 3 måneder til at finde et job i Danmark, og lykkes det, får de arbejdstilladelse.

Dansk erhvervsliv er kendetegnet ved hurtig omstilling og fleksibilitet, og dette forhold plus denne regerings mange initiativer har været medvirkende til, at Danmark har alle chancer på det globale marked. Der er ikke tvivl om, at det er nødvendigt for dansk erhvervsliv fremover at tiltrække højtuddannet arbejdskraft for at kunne fastholde og udbygge en god position på det globale marked, og der er hårdt brug for flere af de såkaldte krøllede hjerner, som kan innovere, udvikle og forske på et højt niveau.

I Venstre har det høj prioritet, at vi i den nærmeste fremtid finder modeller, der kan tiltrække højtuddannet arbejdskraft, som kan være til stor gavn for Danmarks fremtid og være med til at sikre dansk velfærd. Når vi skal finde modellerne, er det samtidig vigtigt, at vi er opmærksomme på, hvordan vi får åbnet for de rette mennesker og får det gjort på en ubureaukratisk og smidig måde. Globaliseringsrådet er kommet med nogle forslag til, hvad man kan gøre, og disse forslag vil selvfølgelig blive debatteret i Venstre og indgå i de forhandlinger, der kommer på området. Venstre ser frem til at forhandle med de øvrige partier i Folketinget om at finde de bedste løsninger til at tiltrække flere højtuddannede til danske virksomheder.

Jeg vil gerne på vegne af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager integrationsministerens redegørelse til efterretning.

- Folketinget konstaterer,
- at integrationsministeren vil tage de nødvendige initiativer til at opfylde arbejdsmarkedets behov for udenlandsk højtuddannet arbejdskraft og samtidig sikre kontrol af indvandring, og
 - at integrationsministeren i det videre arbejde vil inddrage politiske partier og relevante organisationer.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 48).

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Da der åbenbart var lidt talforvirring i starten af debatten, kunne jeg godt tænke mig, at fru Irene Simonsen lige ville bekræfte, at når det gælder jobkortordningen, var det 2001, der var rekordåret, for her blev der nemlig givet 953 tilladelser. Ikke i nogen af de efterfølgende år har der været givet flere tilladelser, så vi har ikke nået det samme niveau som i 2001, når det gælder jobkort. Det er det ene.

Det andet er: I de tal, som ministeren og fru Irene Simonsen har brugt, ligger også adoptioner, religiøse forkyndere og dem, der tilhører det tyske mindretal. De tilladelser er givet i den forbindelse, og vil fru Irene Simonsen lige bekræfte, at dem tæller man altså også med i denne debat om højt kvalificeret arbejdskraft?

Endelig vil jeg gerne prøve at spørge Venstres ordfører, som tidligere har været fremme med, at nu skal Danmark ind i hjernekampen: Hvis det går så fantastisk, som ordføreren indtil videre har givet udtryk for, hvad var det så, fru Irene Simonsen mente, da hun den 12. januar sagde til Fyens Stiftstidende, at vi bliver nødt til at tænke nye tanker for at sikre Danmark den kvalificerede arbejdskraft, vi har brug for? Og hvordan går det med det?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg har faktisk lige gentaget, hvad jeg tidligere har sagt til pressen, nemlig at vi skal sikre det

danske erhvervsliv en højt kvalificeret arbejdskraft.

Vi har haft en ordfører på talerstolen fra det parti, som hr. Morten Østergaard også tilhører, og ordføreren satte ligesom et kæmpe skræksscenario op. Jeg kan ikke lige huske de nøjagtige tal, men jeg ved, at der var 941 på jobkortordning i 2005, og i 2002 mener jeg, at det var godt 800, hvis det endda ikke var færre. Det betyder, at der faktisk var flere i 2005, end der var i 2002. Det er ganske vist ikke mange, men jeg ser ikke det helt store skræksscenario.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Ja, det er så det, vi andre kalder manipulation. Jeg spurgte konkret: Har der været noget år siden 2001, hvor vi har givet lige så mange tilladelser efter jobkortordningen som i 2001, hvor man altså gav 953? Det var det første korte spørgsmål.

Det andet korte spørgsmål var: Kan fru Irene Simonsen bekræfte, at man i tallet 25.000 tilladelser fra sidste år, som ministeren og fru Irene Simonsen bruger, medregner adoptioner, religiøse forkyndere og personer, der tilhører det tyske mindretal i Danmark?

Og endelig: Hvad var det for en nytænkning, fru Irene Simonsen vågnede med nytårsmorgen og en uge efter lancerede i Fyens Stiftstidende? Og hvad er det for en diagnose, som gør, at fru Irene Simonsen i hvert fald her i begyndelsen af 2006 mente, at der var brug for nytænkning?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jamen jeg mener, at jeg lige præcis sagde i min ordførelse, at jeg ser meget frem til de forhandlinger, der kommer nu, og hr. Morten Østergaard ved lige så vel, som jeg gør, at når man går ind i forhandlinger, kommer der mange ideer på bordet, og det skal være velkomment.

Vi har hørt ministeren sige, at hun ser frem til at kunne drøfte spørgsmålet med Folketingets partier, så der bliver jo virkelig muligheder for at tage fat, og det er også nødvendigt. Men vi har altså ikke en situation, hvor regeringen har forsømt en hel masse, så det skræksscenario ser jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu synes jeg ikke, hr. Morten Østergaard skal være så negativ. 90 nye forkyndere kan da også

bidrage til arbejdsstyrken i Danmark, og de omkring 515 børn, tror jeg det var, der kom til Danmark som adopterede, vil faktisk også bidrage til arbejdsstyrken i Danmark om 20 år. Men at de lige skal med i den statistik, kan jeg heller ikke se nogen grund til.

Venstres ordfører har på et tidspunkt været fremme med nogle meget progressive tanker om, hvad vi kan gøre for at tiltrække veluddannet arbejdskraft, og jeg må sige, at det forslag til vedtagelse, vi har fremsat sammen med Socialdemokratiet og SF, lægger sig meget tæt op ad det, som fru Irene Simonsen tidligere har udtalt, men lige pludselig ikke kan være med til.

Fru Irene Simonsen har tidligere sagt, at det er nødvendigt at give fri adgang til Danmark for udlændinge med en høj uddannelse. Hvad er så årsagen til, at fru Irene Simonsen lige pludselig ikke er med på, at der skal være friere adgang for højtuddannet arbejdskraft, som ønsker at søge arbejde i Danmark på trods af det dårlige vejr, på trods af vores vanskelige sprog og på trods af vores høje skattetryk?

Er fru Irene Simonsen ikke enig med direktøren for Dansk Arbejdsgiverforening, der i dag siger, at vi simpelt hen er nødt til at begynde at tænke helt anderledes på udlændingeområdet, end vi har gjort tidligere?

Kl. 17.15

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Først vil jeg godt sige om tallene, at jeg ikke kendte de nøjagtige tal, at det er 90 forkyndere og 517 børn. Men så får vi da tallene på det rene nu, for det er jo sådan, at for 2002-2005 er der kommet godt 10.000 mere ind, og der tæller de her godt 600 i hvert fald ikke ret meget i den sammenhæng. Så har vi tallene på plads.

Så vil jeg gerne pointere, at jeg netop her fra talerstolen – hvis fru Elsebeth Gerner Nielsen også vil tage det, jeg siger, positivt – lægger op til, at vi nu skal have nogle forhandlinger, hvor jeg ser frem til, vi går ind i flere detaljer og ser på, hvordan vi kan sikre det her.

Men jeg tror, at der er en meget stor forskel i holdningen til, hvordan man tager udlændinge ind i Danmark. Det har jeg i hvert fald fundet ud af i det sidste års tid, hvor fru Elsebeth Gerner Nielsen og jeg har debatteret. Vi bliver nok aldrig enige, for hvis det stod til De Radikale og fru Elsebeth Gerner Nielsen, så skal vi have alle ind, uanset hvad.

Men det er ikke det, vi går efter. Vi siger, at det er dem, der virkelig er brug for – og det er dem, jeg i min tale kaldte de krøllede hjerner.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det Radikale Venstre ønsker ikke, at alle skal kunne søge arbejde i Danmark. Det er heller ikke det, vores forslag til vedtagelse går ud på. Det går ud på, at mennesker, der har en uddannelse og noget arbejds erfaring, skal have mulighed for frit at søge arbejde i Danmark på overenskomstmæssige vilkår. Det er det, vi ønsker, for det er det, dansk erhvervsliv har brug for. Det er det, vores velfærdssamfund afhænger af. Vi har simpelt hen brug for at kunne tiltrække den arbejdskraft, det overhovedet kan lade sig gøre.

I den sammenhæng vil jeg gerne vide, om Venstre kunne tænke sig at være med til at sikre, at alle de udenlandske studerende, der kommer til Danmark, rent faktisk får mulighed for at søge arbejde i Danmark, når de er færdige med deres uddannelse. Jeg vil gerne minde om, at der er tale om en uddannelse, som den danske stat i mange sammenhænge har været med til at betale.

Hvad er baggrunden for, at man ikke netop forholder sig liberalt til det her og siger: Jamen selvfølgelig, hvis unge er taget til Danmark, har lært sig dansk, har taget en dansk uddannelse, skal de selvfølgelig alle sammen efterfølgende have mulighed for at søge arbejde i Danmark?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

De, som skal have mulighed for at søge job i Danmark, er dem, hvis arbejdskraft der er brug for og som der er mangel på, og hvis uddannelser der lige præcis er mangel på. Det er jo ikke sådan, at der er mangel på samtlige høje uddannelser, så der skal man selvfølgelig selekttere.

Der er ikke spor idé i at bede nogle om at blive her og søge job, hvis ikke der er mulighed for at få det. Det ville da også være spild af tid for de mennesker.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på fru Irene Simonsen, at hun spændt venter på, at andre partier skal komme med gode ideer. Det er jo en positivt gang, som man kun kan rose Venstre for. Men alligevel ville det være rart, hvis fru Irene Simonsen ville løfte

sløret bare en lille smule for, hvad nyt Venstre selv kunne forestille sig, for det synes jeg ikke der var meget af. Der var noget med, at andre gerne måtte komme med noget nyt.

Jeg vil godt høre: Har fru Irene Simonsen et eneste bud på noget, der skal laves om, i forhold til som det er nu?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Venstre har et helt klart mål med det her, det er ikke spor utydeligt: Vi skal tiltrække den arbejdskraft, som der er brug for, og som vi kan få gavn af på sigt, men samtidig skal vi ikke lukke sluserne op og vende tilbage til en tidligere politik. Det er dem, vi har brug for, vi skal tiltrække.

Det vil sige, at den udlændingepolitik, der føres, og som er blevet ført de sidste år, ser Venstre ingen grund til at ændre på.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jamen det var bare det, jeg ville være fuldstændig sikker på, altså at fru Irene Simonsen ikke har tænkt sig at lave noget som helst om. Fru Irene Simonsen har ganske vist tidligere sagt, at man skulle lave noget om. Men nu skal der ingenting laves om.

Er sandheden så ikke bare den helt banale, at fru Irene Simonsens fantasi, når det skal handle om konkrete forslag, som Venstre kan foreslå, lige præcis rækker så langt, som Dansk Folkeparti vil tillade?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

For det første vil jeg sige, at jeg slet ikke forstår sådan et spørgsmål fra Enhedslisten, vendt på den måde. Det ville jo være aldeles synd for hele den gruppe, vi har – og vi har desværre en alt for stor gruppe med udenlandsk baggrund, der bor i Danmark, og som ikke har job i dag, ikke er på arbejdsmarkedet – hvis vi skulle lukke flere ind, som kunne stille sig op i den kø og føle sig uden for fællesskabet, når de bor her. Det kan jeg ikke tro er noget Enhedslisten kan være solidarisk med.

Kl. 17.20

Derfor er det nødvendigt, at vi netop tager de nye ideer frem, kigger på dem og spørger: Hvordan sikrer vi nu, at vi både tiltrækker nok af den arbejdskraft, der er brug for, og at det kun er den arbejdskraft, der er brug for, som vi tiltrækker?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det er jo synligt – eller hørligt – at fru Irene Simonsen har svært ved den her rolle, når der kommer udtryk om, at vi ikke skal åbne sluserne op. Vi diskuterer jo rent faktisk noget helt andet i dag. Vi skal have fat de krøllede hjerner, men somme tider kan man måske være i tvivl om, hvorvidt fru Irene Simonsen også synes, at vi skal have dem med krøllet hår.

Derfor vil jeg spørge fru Irene Simonsen, om ikke det gør indtryk, at Economist Intelligence Unit er citeret for at sige om Danmark, at den største risiko i Danmark er knyttet til de kulturelle faktorer. De seneste 3-4 år har vi kunnet iagttage en stigende fjendtlighed over for fremmede og indvandrere. Det kan i løbet af de kommende år forringe Danmarks evne til at tiltrække udenlandske virksomheder.

Gør det ikke indtryk på fru Irene Simonsen, og giver det ikke Venstre anledning til at se, at man ikke bare kan sige, at vi skal have nogle højtuddannede, og så samtidig fastholde den alt for restriktive udlændingelovgivning?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg kan ikke tælle til, hvor mange gange jeg fra denne talerstol har stået og sagt, at for Venstre har det ingen betydning, om man har krøllet hår, om man har glat hår, om man har lyst hår, om man har mørkt hår, eller om man har en længere næse end andre eller en anden hudfarve.

Det, der betyder noget, er, at de mennesker, vi lukker ind her i samfundet, er nogle, der også kan blive en del af fællesskabet i det her land; mennesker, der, som vi også kunne opleve her i Tinget i søndags, er en positiv del af vores samfund, og som både er med til at yde og nyde.

Til hr. Steen Gade må jeg sige: Der står desværre stadig væk for mange uden for fællesskabet, som vi skal bruge alle vores ressourcer på at få lukket ind i fællesskabet, nemlig dem, som SF sammen med den tidligere regering har været med til at klientgøre og ikke har lukket ind i vores fællesskab. Det ligger mig meget på sinde, at de kommer det. Og så skal vi tage dem ind, som umiddelbart kan integreres.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Så kan jeg forstå, at det ikke gør indtryk på fru Irene Simonsen, at folk, der kigger på os udefra, der ser på, om vi er et land, der er egnet til at

drive virksomhed i i fremtiden, advarer os, både fru Irene Simonsen og mig, om, at hvis vi fortsætter den kurs, vi har på udlændinge- og indvandrerpolitikken, vil det skade os også økonomisk, ikke bare menneskeligt, men også økonomisk.

Har fru Irene Simonsen ikke læst de ting? Der er jo heldigvis mange af den slags oplysninger i medierne for tiden.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jo, jeg har læst den slags ting, og jeg har set masser af oppositionspolitikere, der har gjort alt for at stille regeringen i et lys, hvor man er menne-skefjendsk. Jeg kan kun konstatere, at det er regeringen ikke, og det er regeringspartierne ikke.

Det eneste krav, vi i modsætning til tidligere regeringer har stillet, er, at nu skal man ikke bare kunne modtage, men også give, når man går ind i det fællesskab her. Deri ligger en forskel. For vi vil ikke være med til at klientgøre folk og sætte dem uden for fællesskabet, som det tidligere er sket.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg bemærkede før, at ordføreren ikke nævnte noget om de gråhårede, og det kan jeg sådan personligt godt være lidt bekymret over, men jeg håber, at vi kan råde bod på det på et andet tidspunkt.

Jeg vil godt spørge ordføreren om noget helt konkret, nemlig om greencardordningen. Jeg har set Venstre citeret for, at dansk erhvervsliv har fået lovning på, at man vil indføre en green-cardordning. Kan ordføreren bekræfte det eller afkræfte det?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg ved ikke, hvad regeringen har lovet. Jeg ved, at Venstre ser frem til at indgå i de her forhandlinger, at Venstre har nogle klare mål om, at vi skal have tiltrukket den højtuddannede arbejdskraft, som der er brug for. Så kan jeg næsten ikke gentage mig selv mere nu.

Kl. 17.25

I øvrigt kan jeg sige med hensyn til gråhårede, at de også skal være vældig velkomne, på trods af at vi andre forsøger at skjule det med farve.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Fair nok med greencardet. Jeg tror i virkeligheden, at jeg har forstået, hvad Venstre mener. Når det kommer til stykket, er vi jo ikke så farlig meget uenige om behovet for højtuddannet arbejdskraft.

Men jeg vil godt spørge ordføreren fra Venstre: Hvad er så egentlig til hinder for, at Venstre kan stemme for det forslag til vedtagelse, der er fremsat af Socialdemokratiet, Radikale og SF?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg synes, det er dejligt at høre, at vi ikke er så farlig meget uenige, for noget af det, jeg siger i talen, er, at jeg ser frem til de her forhandlinger og har nogle klare forventninger om, at lige præcis det her område står vi sammen om.

Men det er jo ikke i en forespørgselsdebat, man starter forhandlingerne og bliver konkret. Det gør man omkring forhandlingsbordet på lukkede møder, hvor alt skal have lov at komme frem på bordet. Og i det forslag til vedtagelse, som Socialdemokraterne har lavet sammen med Radikale og SF, er der alt for mange konkrete ting, man låser sig fast på nu.

Hvis vi vil gøre det her godt for dansk erhvervsliv og for de mennesker, der skal arbejde, skal vi hele vejen rundt. Så skal forhandlingerne være åbne, dem skal man ikke stå og lukke i en forespørgselsdebat.

(Kort bemærkning).

Bjørn Medom Nielsen (S):

Nu får man jo ikke hjertebanken af det forslag, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti kommer med i den her sammenhæng. Hvis jeg må blive i hårdebatten, så handler det også meget om de helt unge, og der er nogle af dem, der slet intet hår har, når de er moderne nok.

Kan fru Irene Simonsen se forskel på den unge danske ingeniør, som fru Irene Simonsen startede sin ordførertale med at være glad for kunne tage til udlandet for at arbejde og tage kæresten med, og så den unge færdiguddannede ingeniør fra Tyrkiet, der også gerne ville til Danmark og have kæresten med? Kan fru Irene Simonsen se forskellen på situationen for de to unge mennesker?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Hvis de er over 24 år, og det er de som regel, når de er færdige som ingeniører, kan jeg ikke se nogen forskel – hvis det er det, hr. Bjørn Medom Nielsen mener.

(Kort bemærkning).

Bjørn Medom Nielsen (S):

Jeg troede, ordføreren ville gå lidt nærmere ind i at argumentere for den lovgivning, som vi har, og som vi jo er kendt for i udlandet, hvor det gang på gang bliver påpeget, at den har været med til at skabe det nettounderskud på indvandring, som vi har.

Det undrer mig meget, at de unge mennesker, som er kommet til landet, har lært det svære sprog, har fundet sig i vejrliget og alle de andre ting, ikke bliver her. Det må der jo være en grund til. Bl.a. kunne nogle af de regler og i øvrigt den holdning, der i det hele taget er i det danske samfund for øjeblikket, være begrænsende. Det var det, jeg ville gøre ordføreren opmærksom på.

Jeg håber sandelig også, at Venstre, hvad det angår, vil være til at snakke med i forbindelse med det meget uldne og meget brede forslag til vedtagelse, der foreligger.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Så må jeg igen gentage noget af det første. Det bliver udlagt, som om det her er en stor katastrofe, og som om der er et nettounderskud. Hvis der er et underskud, er det meget, meget lille. Der er jo næsten balance på ind- og udvandringen i Danmark i 2005.

Men det er ikke godt nok. Det er også, hvad jeg har sagt. Det er ikke godt nok, for erhvervslivet mangler flere. Derfor skal vi skabe et overskud, og det er det, jeg ser frem til at gå ind i forhandlinger om.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. John Dyrby.

John Dyrby (S):

Under statsborgerskabsdagen i søndags havde jeg den store fornøjelse at snakke med en række af vores nye danske statsborgere. Det var en fornøjelse i sig selv, men jeg hørte også nogle historier, der viser, at alt ikke er, som det bør være, at

vi stadig har meget at lære, at vi kan gøre ting væsentlig bedre.

En af dem, jeg talte med, var forsker, og hun var netop blevet dansk statsborger. Hun fortalte om nogle af de praktiske vanskeligheder, der er for udenlandske forskere, når de kommer til Danmark; om hvordan det er at være helt uden cpr-nummer; om hvor svært det er at få et cpr-nummer og hvordan det er en kamp at få oprettet noget så simpelt som en lønkonto; om hvordan det er at komme til Danmark og få væsentlig mindre udbetalt i løn end aftalt, fordi det danske skattesystem er ufleksibelt; om hvordan det er at være højt kvalificeret forsker, flytte til Danmark og så skulle slås med ligeegyldigheder frem for at gøre det, man er bedst til, nemlig f.eks. at forske.

Kl. 17.30

Så vi skal tage fat på de rent praktiske forhold. Men vi skal også tage fat i de rammebetragtninger, der er for at tiltrække højtuddannede.

Jeg er bange for, at regeringen har en tendens til at gøre situationen måske lidt bedre, end den er. Det er der sådan set ikke noget mærkeligt i, men faren ved det er jo, at vi ikke ser de stopklodser, der er undervejs, og det er vigtigt, at vi får ryddet de stopklodser af vejen. Det er vigtigt for vores uddannelsesinstitutioner, og det er vigtigt for vores virksomheder. I Danmark skal vi leve af den viden og de færdigheder, som de mennesker, der lever i Danmark, har.

Vi kan inden længe være i den situation, at der er alvorlig mangel på højtuddannet arbejdskraft i Danmark, og spørgsmålet er sådan set ikke, hvor mange vi har, eller hvordan udviklingen har været. Spørgsmålet er, om vi har dem, vi har brug for, og om vi har mulighederne for at tiltrække dem, der er efterspørgsel efter.

Det ville være vidunderligt, hvis vi selv kunne uddanne vores unge mennesker, og det skal vi sådan set aldrig holde op med at stræbe efter, men vi skal også være realistiske. Vi kan ikke selv dække efterspørgslen, og det skal vi allerede nu forberede os på.

Vi ved, at der for hver højtuddannet skabes to andre ansættelser, og vi ved, at forudsætningen for fortsat velfærdsudvikling og et vedvarende højt beskæftigelsesniveau er, at vi får gjort noget ved sagen, specielt med de højtuddannede. Det værste, vi kan gøre, er ikke at gøre noget.

Det betyder ikke, at vi skal åbne sluserne for indvandring til Danmark. De højtuddannede, der kommer hertil, skal arbejde på danske vilkår. De skal arbejde under danske overenskom-

ster, og det er helt nødvendigt, at der stilles krav om et vist lønniveau, for at man kan tale om højtuddannede.

Når de vilkår er til stede, og det tror jeg sagtens vi kan skabe rammer for at de er, så tror jeg også, vi kan gøre noget spændende og noget rigtigt, men det er vigtigt, at regeringen kommer ud af starthullerne, og at vi får gjort noget snarest.

Jeg skal selvfølgelig opfordre til, at Folketinget bakker op om det forslag til vedtagelse, der er fra Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF.

Jeg skal også sige, at det forslag til vedtagelse, der er fra regeringen, er svært at stemme nej til. Der er ikke så meget indhold i det, men det er da et skridt i den rigtige retning.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, så vi går videre til den næste ordfører. Det er hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Er der nogen, der kan huske år 2004? Det er der formentlig nok, det er ikke så længe siden. Men dengang var det sådan, at en socialdemokrat dårligt kunne holde en tale uden ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
(*Ringer med klokken*). Der må ikke tales med mobiltelefon i Folketingssalen.

Jesper Langballe (DF):

... dengang var det sådan, at en socialdemokrat her i salen dårligt kunne holde en tale uden at hamre løs på statsministeren over den stigende ledighed, som den elendige regering og dens parlamentariske flertal afstedkom. Det er faktisk ikke længere siden end i 2004, og vi ved, at ledigheden steg fra 2002 til 2004.

Ganske vist så er det nuværende politiske flertal, som har gennemført skattestoppet, og da opsvinget var ved at vise sig, gennemførte skattelettelser på det rigtige tidspunkt, den bedst mulige garanti for, at vi ikke ryger tilbage igen, men vi ved også, at der ikke er nogen garantier, der er totale.

Vi kunne ryge tilbage, og vil det så være en god idé at have oparbejdet en arbejdsløsheds-skø af udlændinge foruden den, der vil være her i forvejen – en arbejdsløsheds-skø, som muligvis også vil tage jobbene fra danskerne?

Den nuværende jobkortordning sikrer, at når der er et job ledigt til en højtuddannet, så vil den ledige dansker få chancen, før man ansætter en udlænding. Og det er jo simpelt hen det, at jobbet skal være der, før udlændingen hentes ind. Med en greencardordning, sådan som Globaliseringsrådet har foreslået, med et halvt års opholdstilladelse beregnet til at søge job kan man forestille sig, at der simpelt hen opbygges en ny arbejdsløsheds-skø af udlændinge. Jeg siger ikke, at det nødvendigvis vil ske, men jeg siger, at det er en mulighed.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen sagde, at når man ansætter en højtuddannet, så giver det to arbejdspladser mere. Og der er ingen tvivl om, at den sammenhæng er rigtig, men det behøver årsagsanalysen ikke at være, for det betyder jo ikke, at en virksomhed bare kan kalkulere: Nu ansætter vi fire højtuddannede, og så siger fru Elsebeth Gerner Nielsen, at vi vil få otte job mere derudover.

Sådan hænger tingene jo ikke sammen. De hænger sådan sammen, at der først er et jobbehov, fordi virksomheden har en god vare at producere og sælge, og det skaber så behovet for den højtuddannede og for de to andre.

Jeg vil også sige, at den stramme udlændingepolitik, hvormed regeringen og Dansk Folkeparti har afværget en katastrofekurs, ikke må gennemhulles.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen sagde også i sin ordførertale, at med den udlændingepolitik, der blev ført, kunne vi ikke løse de økonomiske udfordringer. Altså, hvis jeg nu vil medgive fru Elsebeth Gerner Nielsen, at det er muligt, at det forslag her kan være med til at bidrage til at løse økonomiske udfordringer, vil fru Elsebeth Gerner Nielsen så indrømme mig, at de, der kommer ind som asylansøgere, og hvoraf der altså kommer betydelig færre nu, ikke bidrager med stort set noget som helst, men er en økonomisk belastning? Så kan vi tale om det menneskelige en anden gang, men jeg har altså forstået det sådan, at vi i dag skulle tale om økonomi.

Og så vil jeg godt sige noget om al den der snak om det, som de politisk korrekte i salen selvfølgelig skulle benytte lejligheden til at tale om, nemlig Danmarks omdømme. For et par måneder siden var modeordet tonen, men nu er der ingen, der gider høre om det mere, nu brækker alle sig ved at høre om tonen. Nu er det Danmarks omdømme. Og hvordan er Danmarks omdømme kommet på tale? Ja, det er sket ved, at nogle danskere har bagtalt deres land i ind-

land og udland som f.eks. den konservative Gitte Seeberg. Danmarks omdømme ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er tiden gået, og det har den været i lang tid.

Jesper Langballe (DF):
Må jeg lige have lov at gøre det færdigt?

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Nej, for lampen har lyst i over et halvt minut, men der kommer mange korte bemærkninger, så ordføreren skal nok få mulighed for at komme tilbage. Foreløbig er der fire korte bemærkninger, og vi starter med fru Elsebeth Gerner Nielsen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne give Dansk Folkeparti mulighed for at redegøre for sin politik. Nu er der blevet stillet mange spørgsmål til Det Radikale Venstre. Dem vil jeg gerne svare på i anden runde.

Mit første spørgsmål drejer sig om Dansk Folkepartis syn på en række forskellige muligheder for at løse det her problem. En af dem er at lave en særlig udvidet ordning for opholdstilladelse for velkvalificeret arbejdskraft, altså en såkaldt greencardordning. Det indebærer, at udlændinge kan få opholdstilladelse i en periode med henblik på at søge arbejde, hvis de opfylder en række kriterier, som gør, at de let kan finde beskæftigelse her i landet.

Er Dansk Folkeparti indstillet på at være med til at gennemføre en sådan greencardordning?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg må begynde med at beklage, at jeg i min ordførertale fuldstændig havde forregnet mig, for det spørgsmål ville jeg selvfølgelig have været inde på til slut. Det er utilgiveligt for en ordfører, at han står til sidst og mangler at sige en tredjedel af det, han ville sige.

Kl. 17:40

Men jeg vil sige: Vi er ikke i tvivl om, at erhvervslivet har brug for flere højtuddannede, og det problem skal vi først og fremmest løse ved selv at uddanne nogle flere uden at slække på kvaliteten. Det er en langsom, men sikker metode. Vi vil heller ikke udelukke, at en greencardordning kan skrues sådan sammen, at den ikke frembyder de risici, jeg har talt om her. Men vi synes, at der er for mange usikkerhedsmomen-

ter, som ikke er afklarede, og jeg vil sige, at vi glæder os over ministerens slutbemærkninger, hvor hun henviste det her til velfærdsforhandlingerne. Det er der, sagen efter vores mening hører hjemme, og så må vi se, hvilke metoder vi kan nå frem til. Vi har bare villet hejse nogle advarselslamper.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Det passer jo fint med de andre lamper her. Og så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen for anden korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Kunne Dansk Folkeparti fortælle noget om, hvad prisen er, hvis Dansk Folkeparti skal være med til en greencardordning? Altså, hvad er det for krav, Dansk Folkeparti vil stille, hvis der skal gennemføres en greencardordning?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det var dog et besynderligt spørgsmål. Lad os nu sige, at jeg havde, hvad jeg ikke har, sådan en indre strategi, som vi havde siddet i tussmørket i Dansk Folkepartis gruppe og aftalt om priser og handel – lad os nu sige, jeg havde sådan en strategi – så ville jeg da i hvert fald ikke fortælle fru Elsebeth Gerner Nielsen det. Hun er måske oven i købet den sidste, jeg ville fortælle det til.

Vi går til velfærdsforhandlingerne med et åbent sind, og bl.a. er der mange tekniske spørgsmål i forbindelse med greencardordningen, som vi gerne vil have løst. Det kan være, vi har sådan nervøse pletter i os, som kan beroliges, men i hvert fald er det givet, at vi ikke foregriber velfærdsforhandlingerne ved her i dag at fortælle fru Elsebeth Gerner Nielsen, hvad vi vil sige.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes ikke, det er så overraskende, at hr. Jesper Langballe havde problemer med at få tiden til at slå til i forhold til alt det, Dansk Folkeparti kunne have at sige i denne sag, ikke mindst fordi vi jo står i en situation, hvor Dansk Folkeparti vel aldrig har været så uenig med regeringen om udlændingepolitikken, som man er netop nu. Dansk Folkeparti har lagt ud med, at man vil have flere stramninger for at gå ind i velfærdsreformer og efterlønsdiskussion, og har fået en

klar kurv fra regeringen, som siger: Det kan ikke lade sig gøre.

Derfor er det jo interessant i den her sag, hvor vi så kan forstå, at hr. Jesper Langballe og Dansk Folkeparti halsler efter regeringen og nu gerne vil tale om greencardordninger, at spørge, om hr. Jesper Langballe som ordfører for Dansk Folkeparti er enig med fru Irene Simonsen, ordføreren fra Venstre, som Dansk Folkeparti normalt plejer at læne sig op ad, da hun var inde på, at Danmark skal ind i hjernekampen. Fru Irene Simonsen sagde:

Vi bliver nødt til at tænke nye tanker for at sikre Danmark den kvalificerede arbejdskraft, vi har brug for.

Og hun foreslog, at man skulle lade udlændinge med efterspurgte kompetencer få fri adgang til Danmark, hvis de kan forsøge sig selv. Er hr. Jesper Langballe enig med Venstre i det forslag?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes egentlig, spørgsmålet er overflødigt. Enhver, der har hørt vores ordførertaler, kan jo høre, at fru Irene Simonsen fra Venstre og jeg fra Dansk Folkeparti lægger vægten vidt forskelligt. Der er ingen, der siger, at vi er tvunget til altid at tale i kor.

Men jeg vil da gerne for mit partis vedkommende give udtryk for en forståelse for intentionen i den foreslåede greencardordning. Der er ikke tvivl om, at hensigten er god nok, men vi vil under ingen omstændigheder risikere for det første, at vi opbygger en arbejdsløshedskø af udlændinge, og for det andet, at danskerne mister job på grund af, at der importeres for mange udlændinge. Det undgår vi med den nuværende jobkortordning.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nu spurgte jeg sådan set, om hr. Jesper Langballe og Dansk Folkeparti var enige med fru Irene Simonsen i, at der var behov for, at man simpelt hen gav udlændinge, som havde nogle efterspurgte kompetencer, fri adgang til at komme til Danmark og søge job, altså at man simpelt hen åbnede op for sluserne og lod det vælte ind med højtuddannet arbejdskraft, som så kunne søge job. Det var jo det, jeg forsøgte at få et svar på.

Jeg vil også gerne sige til hr. Jesper Langballe, at der nu bliver henvist til velfærdsforhandlingerne, og det er jo meget godt. Men er hr. Jesper

Langballe enig i den analyse, som en af dem, der måske ikke normalt bliver beskyldt for at være en del af godhedsindustrien og de politisk korrekte, nemlig hr. Jørn Neergaard Larsen, administrerende direktør i Dansk Arbejdsgiverforening, er kommet med? Han har i dag skrevet i Politiken, at hvis ikke vi får åbnet vores arbejdsmarked og tiltrukket kvalificeret udenlandsk arbejdskraft, så bliver det en dagligdag, og jeg citerer, som bliver præget af serviceforringelser, ventetider, mangelsituationer og meget mere, som ingen af os ønsker.

Kl. 17.45

Er Dansk Folkeparti enig med Dansk Arbejdsgiverforening, og for den sags skyld også Det Radikale Venstre i, at vi er nødt til at åbne vores arbejdsmarked på en markant anderledes og nytænkende måde, som fru Irene Simonsen fra Venstre siger?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jamen det er da klart, at jeg da ikke står her og siger, at vi skal åbne sluserne, så det vælter ind med fremmed arbejdskraft. Det har hr. Morten Østergaard åbenbart forventet af mig at jeg ville gøre, men der vil jeg altså ikke opfylde hans forventninger.

Det er jo ikke første gang, jeg oplever det her, men jeg har altid syntes, at det er en ejendommelig debatform, det her med, at man river en ordfører i næsen, at en anden ordfører eller en minister har sagt noget helt andet – og hvad så? Man stiller spørgsmål til den anden om, hvad den første har sagt, i stedet for at diskutere med den, man nu taler med.

Fru Irene Simonsen og jeg holdt ikke den samme ordførertale, det er fuldstændig rigtigt. Hvorfor skulle vi da også gøre det? Vi tilhører to forskellige partier.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Hr. Jesper Langballe sagde noget om politisk korrekthed. Jeg tror, at hr. Jesper Langballe må vænne sig til, at det er hr. Jesper Langballe, der er politisk korrekt. Det er jo politisk korrekt i Danmark at tale dårligt om de fremmede og på den måde fremme en de mod os-holdning.

Så hvis nu hr. Jesper Langballe lige sætter sig ind i den situation, at det er Dansk Folkeparti, der er politisk korrekt, vil jeg spørge:

Hvordan har det politisk korrekte parti, Dansk Folkeparti, det så med, at man på den ene

side siger, at man vil åbne op for højtuddannede, vel i høj grad fra udviklingslandene, og på den anden side må se i øjnene, at en lang række indvandrere, som også kan komme fra nogle af de samme lande, når de bliver højtuddannede, så gerne vil væk fra Danmark, fordi vi faktisk har sådan et dårligt klima i Danmark? Hvordan klarer Dansk Folkeparti det dilemma?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hvis det var et rigtigt billede, ville jeg da synes, at det var skrækkeligt.

Det er da klart, at formålet med den store integrationsplan, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti i fællesskab har lavet, men som Socialdemokratiet ikke turde gå med i, og som venstrefløjen slår syv kors for sig over, jo netop er at få så mange udlændinge som muligt i arbejde ved at motivere dem selv og samtidig motivere den del af erhvervslivet, som ikke på forhånd måtte være motiveret, til at tage dem.

Det er da klart, at det er idealet for os, så jeg forstår overhovedet ikke, at hr. Steen Gade stiller det spørgsmål.

Hvis hr. Steen Gade er så optaget af den integration, som vi er optagede af, hvorfor var hr. Steen Gade så ikke med til at skubbe på og hjælpe med at få den integrationsplan igennem?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Nu er det jo ikke altid, at man får svar her i Folketingssalen. Men så vil jeg stille et andet spørgsmål. Det er, om det gør indtryk på hr. Jesper Langballe, at Economist Intelligence Unit, som har kigget på Danmark udefra, siger, at det går fantastisk godt i Danmark økonomisk, at vi er verdens mest stabile økonomi, og at der kun er én ting, der for alvor trækker ned, når man ser 5 år frem:

»Den største risiko er knyttet til de kulturelle faktorer. De seneste 3-4 år har vi kunnet iagttage en stigende fjendtlighed over for fremmede og indvandrere. Det kan i løbet af de kommende år forringe Danmarks evne til at tiltrække udenlandske virksomheder.«

Kl. 17.50

Gør det ikke indtryk? For det er jo lige netop i de sidste 3-4 år, at Dansk Folkeparti har fået lov til at skabe den stemning, som de her erhvervsfolk advarer imod.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jo, sådan noget gør indtryk på mig, men det gør et helt andet indtryk end det, jeg tror hr. Steen Gade efterlyser.

Med hensyn til hele den der trend, der nu er kommet, med at Danmarks omdømme i forhold til udlændinge er ramponeret, er jeg nemlig fuldstændig overbevist om, at det alt sammen stammer fra danskere, der skal rejse det store udland imod nogle indenrigspolitiske modstandere.

Jeg vil godt sige, at jeg simpelt hen synes, det er en led affære. Og det synes jeg, fordi vi altid har haft det sådan hjemme i min familie, at to af os kunne give sig til at skændes og slås om et eller andet, men hvis der var nogen udefra, der vovede at bagtale en anden i familien, så blev man gal i hovedet og forsvarede den pågældende.

Sådan synes jeg også, at den familie, der hedder Danmark, skulle bære sig ad. Jeg kan ikke fordrage alle de politisk korrekte, der går ud og sviner deres land til i udlandet og på den måde skader det danske omdømme. Det kommer man ikke uden om.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Det virker nogle gange, som om man ikke helt får svar på det, man spørger om, men jeg skal prøve igen.

Når vi nu snakker om behovet for højtuddannede i Danmark, så hørte jeg, at hr. Jesper Langballe sagde, at Dansk Folkeparti erkender, at der er et behov for højtuddannede i Danmark, og at det vil være en økonomisk gevinst. Det er bl.a., fordi virksomhederne har været ude at sige det, og det er også, fordi højtuddannede i Danmark skaber ny arbejdspladser. Det hørte jeg hr. Jesper Langballe sige. Men så hører jeg samtidig hr. Jesper Langballe sige: Det er svært at være med, man skal passe på, og de indvandrere, der er i Danmark, forsøger vi jo nu at få i arbejde.

De to ting hører jo slet ikke sammen, de har ikke noget med hinanden at gøre. Det virker lidt, som om hr. Jesper Langballe godt vil være med til at puste en ballon op, under forudsætning af at der ikke er nogen, der puster. Og så sker der ikke ret meget.

Er hr. Jesper Langballe uenig i, at vi i Danmark har behov for højtuddannet arbejdskraft, og at vi har behov for den for at vedligeholde og uddybe vores velfærdssamfund?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jamen det har jeg jo sagt. Jeg kan ikke forstå, at det skal være så besynderligt, at man holder en ordførertale, som er lidt nuanceret, og hvor man erkender, at der er et behov, men at man også samtidig er nervøs for, at en bestemt løsningsmodel, hvis man gennemfører den alt for bevidstløst, kan skabe noget stik modsat af det tilsigtede, nemlig en arbejdsløshedskø af udlændinge.

Det betyder, at det her spørgsmål skal belyses ordentligt, og det går jeg ud fra at det bliver igennem de kommende velfærdsforhandlinger. Men når nu næsten alle i salen synes at være så enige om, at det simpelt hen bare er med at spurte derudad, som Globaliseringsrådet har sagt, er det så egentlig ikke ganske velgørende, om ikke andet så for afvekslingens og underholdningens skyld, at der er et enkelt parti, der siger: Javist, der kunne måske være nogle risici, som man også lige skal tage i betragtning?

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jo, det ville det sådan set være, hvis der også var nogle argumenter for, hvad man så i givet fald gør. Hvad er det for nogle ordninger, vi kan komme ind i og sådan noget? Hr. Jesper Langballe har jo ikke hørt et eneste parti sige, at vi nu bare skal åbne op for alle mulige erhvervsgrupper og alt muligt over hele linjen, ikke et eneste. Så hr. Jesper Langballe maner nogle billeder og skrækscenarier frem, der er uden bund i virkeligheden.

Er hr. Jesper Langballe så, for at gøre det kort, ikke enig i, at det, der er vigtigt i denne situation, er at sørge for, at danske virksomheder får den nødvendige højtuddannede arbejdskraft, de har brug for, så det dels skaber nogle arbejdspladser i Danmark, dels vil sørge for, at de virksomheder ikke overvejer at flytte væk fra Danmark, simpelt hen fordi de ikke kan få den nødvendige arbejdskraft; og i, at det ikke skal hindres af et eller andet skrækbillede om, at om 7, 10 år kan det da være, at der bliver arbejdsløse højtuddannede? Det kan vi jo ikke bruge til noget, for det er et skrækscenarie, vi ikke ved noget om.

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Med hensyn til den tale om, at der ikke er et eneste parti, der vil åbne op, vil jeg bare lige gøre opmærksom på, at det ikke er ret mange minutter siden, at hr. Morten Østergaard spurgte mig, om ikke jeg mente, at man simpelt hen skulle åbne sluserne, så det væltede ind med fremmed arbejdskraft.

Nej, formentlig til alles overraskelse, så synes jeg ikke, at det er nogen god idé. Men jeg erkender behovet for højtuddannede, selv om der allerede i den her debat er blevet gjort opmærksom på, at det faktisk er gået rigtig godt med at tiltrække højtuddannede via jobkort. Til trods for visse indenlandske kræfters forsøg på at svinde Danmark til i udlandet er det gået nogenlunde godt. Det er også blevet sagt af ministeren, at der ikke kan siges ligefrem at tegne sig en katastrofe i horisonten ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det blev så det sidste ord til ordføreren, og så kommer der en ny kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bjørn Medom Nielsen (S):

Jeg vil godt spørge hr. Jesper Langballe, om han, når der i det forslag til vedtagelse, som han lægger navn til, står nødvendige initiativer, kunne komme med blot ét bud på noget, der rækker ud over jobkortet, som jo er et aktuelt initiativ, der er i gang. Kan jeg høre hr. Jesper Langballe komme med blot ét bud på noget, der rækker ud over det, som vi for øjeblikket har?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil så lige benytte lejligheden til at gøre mit svar til hr. John Dyrby færdigt. Det, jeg ville have fortsat med at sige, var, at ministeren jo har gjort opmærksom på, at der forsvinder 2.000 højtuddannede fra Danmark, og samtidig får vi 2.000 højtuddannede ind. Det regnestykke går nogenlunde o-p op, og det er vel i og for sig godt nok.

Så spørger hr. Bjørn Medom Nielsen mig, om jeg har et idékatalog med hensyn til, hvad vi kan gøre for at stimulere det, at vi har mange højtuddannede. Jeg har jo nævnt det, som er den mest nærliggende ting, og det er, at vi selv sørger for at investere i at fremme forskning og uddannelse mest muligt. Det er den rigtig gode og solide vej at gå. Den er ikke særlig hurtig, det er ikke

sådan noget, der giver øjeblikkelige resultater, men den er god nok.

Men derudover må jeg sige, at jeg ikke har noget idékatalog at komme frem med, men det kunne jo være, at ministeren har det, og det kunne være, at vi under velfærdsforhandlingerne kunne få os snakket frem til nogle løsninger, som vi alle sammen kan acceptere.

(Kort bemærkning).

Bjørn Medom Nielsen (S):

Det, jeg afkoder af hr. Jesper Langballes svar, er, at der tilsyneladende ikke er noget indhold, i hvert fald ikke fra Dansk Folkepartis side, i ordene nødvendige initiativer.

Jeg vil godt lige forlænge mit spørgsmål og spørge: Kan hr. Jesper Langballe ikke bekræfte, at det er det behov, som nu er godtgjort i en række forskellige sammenhænge, der er afgørende, og ikke spørgsmålet om, hvorvidt der rent tal-mæssigt er et lille overskud eller et lille underskud på arbejdskraftens ud- og indvandring i Danmark?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det sidste er jeg da fuldstændig enig i. Når jeg nævner de tal eller gentager de tal, ministeren har nævnt, er det bare for at gøre opmærksom på, at der jo ikke er noget, der tyder på, at en katastrofe er i anmarch. Det går faktisk rigtig godt for dansk erhvervsliv.

Så vil jeg med hensyn til den der udlægning af mine ord, at de var fuldstændig indholdsløse, spørge: Er det fuldstændig indholdsløst, at Danmarks mest påkrævede opgave i de kommende år er at investere i forskning, udvikling og innovation? Er det fuldstændig indholdsløst? Bevar mig vel! Det var dog en mærkelig forskningspolitisk betragtning at anlægge fra Socialdemokratiets side.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører er den konservative ordfører, fru Henriette Kjær.

Kl. 18.00

Henriette Kjær (KF):

Det er et meget relevant tema, De Radikale har rejst med denne forespørgsel i dag, for forudsætningen for, at vores velfærdssamfund kan fortsætte, er jo, at virksomhederne har gunstige forhold, så de kan skabe arbejdspladser og produ-

cere de ydelser og varer, der er behov for, og klare sig i den internationale konkurrence. Kan det, så bidrager de via skatter og afgifter til vores fælles velfærdssamfund, ligesom de mennesker, der via deres ansættelse kan klare sig selv og dermed også bidrage til den fælles kasse. Netop derfor er det meget vigtigt, at virksomhederne kan få den fornødne arbejdskraft.

Hvis der opstår flaskehalse på et givet område, mister vi fodfæste og står dårligere i den internationale konkurrence, hvilket på længere sigt er uholdbart. Det er derfor vigtigt, at vi har en veluddannet og omstillingsparat arbejdsstyrke her i Danmark, men det er også temmelig afgørende, at vi har et system, der er smidigt i forhold til at godkende udenlandsk arbejdskraft, sådan at mennesker, der gerne vil arbejde i Danmark og oven i købet har skaffet sig et job, kan komme til landet og passe det pågældende job.

I dag har vi jo jobkortordningen, hvilket betyder, at på de områder, hvor der er mangel på kvalificeret arbejdskraft, kan man give en udlænding opholds- og arbejdstilladelse efter en hurtig sagsbehandling. Spørgsmålet er så, om den ordning er god nok, om den er effektiv nok, eller om vi skal gøre mere for virksomheder, der ønsker udenlandsk arbejdskraft, og gøre mere for at gøre det muligt for udlændinge, der ønsker at bruge deres kvalifikationer i Danmark, at komme hertil og arbejde.

Regeringens Globaliseringsråd har netop offentliggjort deres forslag til, hvordan vi kan gøre Danmark til den fortsatte globalisering og dermed også øgede konkurrence. Et af deres forslag er at indføre en greencardordning samt det, man kalder en fast track-godkendelse af opholds- og arbejdstilladelse.

En greencardordning vil indebære, at man efter et bestemt fastsat pointsystem tillader udlændinge at komme hertil i en periode, hvor de endnu ikke har fået job, men hvor de så aktivt kan søge et job. Jeg har selv mine betænkeligheder ved en sådan ordning. Men jeg er sådan set meget åben over for at diskutere, hvordan vi kan skrue en sådan ordning sammen, og jeg mener, vi har en forpligtelse til at tage Globaliseringsrådets anbefalinger alvorligt.

Der har trods alt siddet nogle mennesker, der har de her problemer tæt inde på livet til hverdag. Jeg ser derfor frem til, at dette er noget, der skal forhandles, ligesom vi skal have genforhandlet overgangsordningen for østeuropæisk arbejdskraft. Netop den aftale har været medvirkende til, at vi ikke har fået overophedning i vis-

se sektorer, og det ser vi Konservative som meget positivt.

Forslaget om en fast track-ordning synes jeg er helt oplagt. Hvis en virksomhed vurderer, at der er behov for en højt specialiseret ekspert her og nu, skal det naturligvis også kunne lade sig gøre. Her kan vi ikke være en langsommelig og træg sagsbehandling bekendt. Så når der ligger en underskrevet kontrakt mellem virksomhed og medarbejder, mener jeg, at vi bør kunne give arbejds- og opholdstilladelse meget hurtigt.

Et helt andet element, når vi taler tiltrækning af udenlandsk arbejdskraft, er det danske skattesystem. For mange højtuddannede er det mindre attraktivt at bo og arbejde i Danmark grundet den meget høje personbeskatning. Det mener vi Konservative også er en vigtig brik i den internationale konkurrence om god og velkvalificeret arbejdskraft.

Så der er altså løsninger på vores arbejdskraftmangel, og jeg ser frem til, at vi skal have en grundig diskussion af, hvordan vi får sat nogle fornuftige rammer op netop i forbindelse med det spørgsmål. Men omvendt er det også vigtigt for mig at præcisere, at vi skal bruge de ressourcer, som de mange udlændinge, der er her allerede, også har. Nogle af de ufaglærte job eller lærlingejob i landbrug og gartnerisektoren bør kunne besættes med udlændinge, der allerede opholder sig her i landet. Her synes jeg faktisk vi har en meget stor opgave i at hjælpe dem ud på arbejdsmarkedet.

Så det offentlige skal kort sagt være bedre til at arbejde sammen med private, herunder også landbruget og gartnerisektoren.

Til sidst vil jeg sige, at vi jo er medforslagsstiller på det forslag til vedtagelse, fru Irene Simonsen læste op, og vi kan derfor ikke støtte det af fru Elsebeth Gerner Nielsen oplæste.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er så en række korte bemærkninger, først fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Kl. 18.05

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hr. Jørn Neergaard Larsen, som er administrerende direktør i Dansk Arbejdsgiverforening, skriver i dag i Politiken:

»Debatten om indvandring skal vendes 180 grader nu. Der er ikke længere tid til kun at diskutere, hvordan vi undgår at for mange af dem, der belaster velfærdssamfundet, kommer hertil,

når det er åbenbart, at fokus fremover primært bør være på at få flere mennesker til landet, der kan gavne og udvikle det danske velfærdssamfund.«

Der er en række fremtrædende erhvervsfolk, der i den senere tid har været inde på nøjagtig det samme. Altså, udgangspunktet for disse erhvervsfolk er, at den udlændingepolitik, vi har i øjeblikket, i virkeligheden kan vise sig at være en alvorlig barriere for, at vi kan sikre vores velfærdssamfund fremover.

Er fru Henriette Kjær enig i den analyse?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Nej, det er jeg simpelt hen ikke. Jeg mener, det er en overdrivelse at gå ud og male sådan et skræmmebillede, som vi ser i avisen i dag. Jeg har respekt for, at man fra erhvervslivets og virksomhedernes side ønsker en orden, som gør, at der kan komme den kvalificerede arbejdskraft til landet, som man har brug for. Jeg mener så samtidig, at der er nogle andre hensyn, som vi også skal skele til i den her procedure, og jeg mener også, at vi jo netop er åbne over for – det siger jeg her i min ordførertale – at se på, om vi kan lave en bedre og mere effektiv orden end jobkortordningen, altså en direkte green-cardordning.

Så jeg kan sådan set ikke helt forstå den frygt og det sortsyn, der bliver tegnet et billede af fra hr. Jørn Neergaard Larsens side.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det vil sige, at Det Konservative Folkeparti mener, at direktøren for Dansk Arbejdsgiverforening er i gang med en skræmmekampagne. Og når SF og Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre fremsætter et forslag til vedtagelse, som ligger meget i forlængelse af det, industrien og Dansk Arbejdsgiverforening foreslår, så er vi altså også i gang med en skræmmekampagne. Er det ikke den omvendte verden?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Nu er det jo sådan, at overdrivelse fremmer forståelsen. Vi ved alle, at når man melder ud fra forskellige organisationers side, så har man et helt specielt formål, og det er at varetage sine medlemmers interesser.

Som politiker har vi en opgave i at varetage hele Danmarks interesser. Og derfor skal vi må-

ske lige en gang imellem sortere tingene, sådan at vi selvfølgelig tager budskaberne til os og tager, som jeg også sagde i min ordførertale, de råd, vi får, alvorligt. Derfor tager jeg også Globaliseringsrådets råd alvorligt og vil meget gerne diskutere dem.

Men at skulle stå her og sige, at nu vil vi ændre hele vores udlændingepolitik, fordi vi ellers er bange for, at der slet ikke er nogen, der vil komme her til landet, mener jeg slet ikke hænger sammen, og det mener jer i øvrigt også er at fejlfortolke hr. Jørn Neergaard Larsen.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er jo lidt skægt at skulle høre et medlem af og en ordfører for Det Konservative Folkeparti beskyjde Dansk Arbejdsgiverforening for bare at varetage sine medlemmers interesser. Det plejer jo sådan ligesom at være Det Konservative Folkeparti, der siger, at det netop er erhvervslivets parti, og man skulle derfor tro, at der i et eller andet omfang kunne være en sammenfaldende interesse med Dansk Arbejdsgiverforening, som trods alt må siges at repræsentere en væsentlig del af det danske erhvervsliv.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Henriette Kjær, som siger, at det intetsigende, absolut intetsigende forslag til vedtagelse, som fru Irene Simonsen har fremsat, hvori der jo altså decideret ingenting står, vil man stemme for, frem for at stemme for det, som fru Elsebeth Gerner Nielsen tidligere har fremsat: Hvad er det for nogle elementer i det forslag til vedtagelse, som er fremsat af fru Elsebeth Gerner Nielsen, som Det Konservative Folkeparti ikke kan være med til? Hvad er det for nogle konkrete ting?

Ønsker man ikke, at højtuddannede udlændinge mere frit kan søge arbejde i Danmark, eller at de danske ambassader får til opgave at bidrage til at skaffe velkvalificeret arbejdskraft til Danmark, eller bedre muligheder for udenlandske studerende osv.? Hvad er det for nogle konkrete ting, man er imod?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Der er tre ting, jeg her gerne vil fremhæve.

For det første er den vedtagelse, jeg er medforlagsstiller på, ikke indholdsløs. Vi pålægger integrationsministeren at tage de nødvendige initiativer til at opfylde arbejdsmarkedets behov

for udenlandsk højtuddannet arbejdskraft. Det synes jeg da sådan set er temmelig konkret.

Når den ikke er mere konkret, så er det jo også, som hr. Morten Østergaard ved, fordi vi skal forhandle, og der synes jeg da, det ville være helt vanvittigt at lægge sig fast på et eller andet fra tre partiers side. Vi er åbne over for de input, der kan komme fra andre partier. Og det står så også her i vedtagelsen. Det er en fremstrakt hånd. Det synes jeg egentlig er noget underligt noget at kritisere.

KL 18.10

Det andet, jeg lige vil kommentere, er, at jeg nu lige pludselig skal gøres til en, der direkte tager afstand fra Dansk Arbejdsgiverforening. Det gør jeg ikke, men man er da naiv, hvis ikke man ved, at sådan en organisation har nogle specielle hensyn, den arbejder meget målrettet for, og de kan somme tider – ikke altid – være i overensstemmelse med den politik, der føres bredt herinde. Det tror jeg også godt hr. Morten Østergaard ved.

Det tredje, jeg lige vil sige – nu tror jeg, min tid er brugt – er, at der er masser af ting i den vedtagelse, fru Elsebeth Gerner Nielsen har fremsat, jeg ikke bakker op om.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er jo meget sjovt. Der står altså i vedtagelsen, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti vil stemme igennem, at integrationsministeren vil tage de nødvendige initiativer til at opfylde arbejdsmarkedets behov for højtuddannet udenlandsk arbejdskraft.

Så siger vi til os selv: Gad vide, hvad arbejdsmarkedets parter siger at behovet er? Vi kigger i avisen. Hov, der er søreme en af arbejdsmarkedets parter, nemlig Dansk Arbejdsgiverforening, som siger, at der er behov for at vende politikkens 180 grader, og at der er behov for konkrete initiativer. Så kigger vi på den anden vedtagelse. Der er opridset to, fire, seks konkrete initiativer, og nu vil jeg så gerne høre: Hvad er det for nogle konkrete initiativer på den liste, som Det Konservative Folkeparti ikke kan gå ind for?

Listen er noget mere konkret, naturligvis, men det er måske også meget rimeligt, da det er en debat, vi har om et meget konkret emne, men den er jo ikke sådan definitivt en ordning, der gør, at højtuddannede udlændinge mere frit kan søge arbejde i Danmark. Det foreslås bl.a., at de danske ambassader får til opgave at bidrage til at skaffe bedre kvalificeret arbejdskraft til Dan-

mark, at der gives langt bedre mulighed for, at flere udenlandske studerende kommer til Danmark, altså nogle konkrete områder, hvor der skal sættes ind, uden at løsningen er givet på forhånd.

Men hvis man siger, at arbejdsmarkedets parter, når de blander sig i den her debat, bare er ude på at varetage deres egne interesser, men at man i øvrigt vil sætte integrationsministeren til at varetage arbejdsmarkedets parter interesser, så hænger tingene da ikke rigtig sammen.

Hvad er det for nogle konkrete ting, Det Konservative Folkeparti ikke kan gå ind for af dem, der ligger i forslaget fra fru Elsebeth Gerner Nielsen, hr. John Dyrby og hr. Steen Gade?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jamen jeg vil meget gerne være konkret, og jeg vil sige, at det at indføre en ordening, så højtuddannede udlændinge mere frit kan søge arbejde i Danmark på overenskomstmæssige vilkår over et vist lønniveau, er jeg ikke ubetinget enig i.

Jeg kan godt se, at der kan opstå nogle problemer, hvis man fuldstændig frit siger, at inden for en vis periode kan udlændinge bare komme hertil og søge job. Så det er jeg betænkelig ved.

Så har vi haft en omgang om de her udenlandske studerende, og jeg synes faktisk, at der er gode muligheder for at komme hertil som udenlandsk studerende, hvor man har de her 3 måneder efterfølgende til at søge job.

Endelig er der den sidste pind, som jeg på ingen måde kan støtte, at der skal iværksættes en undersøgelse af, hvilken betydning Danmarks omdømme i udlandet har for Danmarks muligheder for at tiltrække relevant højtuddannet udenlandsk arbejdskraft. Det synes jeg er det rene gøgl, som ikke kan bruges til noget som helst.

Så nu håber jeg, at jeg har været konkret nok.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Ja, jeg var jo spændt på at høre Det Konservative Folkepartis ordfører, for der er jo grøde i den her debat i Det Konservative Folkeparti. Fru Gitte Seeberg var nævnt tidligere af hr. Langballe, ikke i en så venlig tone, men dog nævnt. Derfor blev jeg jo lidt skuffet, da jeg hørte fru Henriette Kjær, da hun så bastant tog afstand fra at kigge på hele udlændingepolitikken. I vores forslag til vedtagelse er der jo lagt op til at lave en undersøgelse af det.

Gør det ikke indtryk, når man, som f.eks. Ritza i dag har gjort – men vi har set det mange gange – spørger en række højtuddannede med indvandrer- og flygtningebaggrund her i landet, som er taget til andre lande, om grunden til, at de med deres store evner og muligheder for at bidrage konstruktivt og økonomisk til det danske samfund er udvandret til andre lande, at de så begrundes deres udvandring med, at den måde, vi debatterer på, og den udlændingepolitik, vi har i Danmark, er med til at jage dem ud?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes selvfølgelig, det er et problem, at nogle højtuddannede udlændinge ikke har lyst til at være i Danmark. Men jeg synes da, det ville være meget underligt, hvis jeg som medlem af et parti, der for ganske nylig, og kontinuerligt, siden den her regering trådte til, har været med til at forme udlændingepolitikken – det er jo noget, vi har gjort, fordi vi går ind for det, fordi vi synes, det var en nødvendighed at gøre det – så lige pludselig nu, på baggrund af, mener jeg, at der har været de her Muhammedtegninger, og at der er nogle imamer, der har rejst rundt og vist en billedmappe frem, skulle ændre hele vores udlændingepolitik, fordi vi nu lige pludselig mener, at det er et stort problem.

Kl. 18.15

Jeg mener faktisk, at den udlændingepolitik, der bliver ført af denne regering, er med til, at vi nu kan sætte fokus på en bedre integration. Jeg synes, at det er meget, meget ærgerligt, at SF ikke vil være med og netop har sagt nej til de forslag, der er blevet behandlet, efter at vi vedtog »En ny chance til alle«.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg mener jo heller ikke, at fru Henriette Kjær i dag skulle stå og sige, at alt, hvad hun har sagt i nogle år, skal ændres helt. Men det er jo eftertænksomhedens time, jeg sådan set beder om må komme, og den er jo i hvert fald nået frem til andre Konservative og til store dele af erhvervslivet. Og et eller andet sted er det jo ikke sikkert, at man skal vende alt 180 grader, men man skulle måske gå lidt i tænkeboks og se, at det nok ikke går både at ville åbne for mange flere højtuddannede og samtidig være så stram og restriktiv, som man har været i de senere år.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jamen jeg mener simpelt hen ikke, at det hænger sammen. Jeg mener godt, at man kan åbne landet for højtuddannede, og jeg mener også, at det er attraktivt for højtuddannede at komme til Danmark.

Hr. Steen Gade har tidligere citeret fra en undersøgelse med det lange navn, som jeg ikke skal kunne sige hvorfra kom, men hvis man ser på et land som Kina, hvis styreform jeg virkelig tager afstand fra med deres etpartisystem – og i øvrigt deres etbarnspolitik og andet – vil jeg sige, at det jo ikke forhindrer udenlandske virksomheder i at nedsætte sig der i en lind strøm.

Det forhindrer heller ikke danske folketingsudvalg en masse at tage til Kina og studere – senest var det Energiudvalget, der åbenbart syntes, at de kunne få en masse gode ideer. Og på samme måde kan der sidde nogle og være uenige i den udlændingepolitik, vi fører i Danmark, men som selvfølgelig stadig væk synes, at vi har et attraktivt erhvervs-klima.

Vi har i forvejen en veluddannet arbejdsstyrke, og derfor vil de mene, at det er attraktivt at nedsætte sig her, ligesom udlændinge med en akademisk baggrund stadig væk vil kunne se en fordel i at komme til Danmark.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Fru Henriette Kjær sagde, at hun og hendes parti vil tage Globaliseringsrådets råd alvorligt, og selvfølgelig gør man det, når regeringen nedsætter et råd af eksperter til at rådgive sig og Folketinget. Det, de siger, tager man selvfølgelig alvorligt.

Men er fru Henriette Kjær ikke enig med mig i, at det jo så ikke er sikkert, at det, de folkevalgte forhandler sig frem til, bliver lige akkurat, som eksperterne har foreslået? Hvis nu man spørger nogle fra Velfærdskommissionen, om de synes, at de er blevet taget alvorligt af statsministeren, kunne jeg da godt forestille mig, at så er det ikke sikkert, de alle sammen siger ja.

Jeg tror nu alligevel, at de faktisk er blevet taget alvorligt, men det er jo ikke ensbetydende med, at det lige bliver sådan som den køreplan, de har lagt – hvis det er en køreplan og ikke bare nogle beregninger til hjælp for politikerne.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jamen det er jeg meget enig i. Jeg opfatter jo de råd, der bliver nedsat, som nogle, der skal komme med inspiration til os politikere, fordi de sidder og arbejder med nogle ting til daglig, som vi kunne have gavn af at høre lidt nærmere om. Og så kommer de med nogle indstillinger til os, og så er det jo op til os at finde et politisk fodslag for, hvad det end måtte ende med, og det kræver en forhandling.

Jeg synes så også, at det, Globaliseringsrådet foreslår, sådan er malet med den brede pensel. De foreslår en greencardordning, og det er jeg også tilhænger af, men så skal man lige finde ud af, hvordan rammerne for den ordning skal være. Det er så det, jeg forventer at vi skal have drøftet, sådan at der kommer en fornuftig balance i tingene, og sådan at ordningen ikke kan udnyttes.

Så bare lige at tage det råb for usødet er jeg enig i at man ikke kan gøre.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan høre, at det spørgsmål kan vi ikke blive uenige om. Så vil jeg godt lige nævne et paralleleksempel, for nu er der jo altså både Velfærdskommissionen og Globaliseringsrådet at tage stilling til.

Velfærdskommissionen nævner undervejs i sin rapport, at problemet med udlændinge koster Danmark 50 mia. kr. Da der så var nogle politikere, der begyndte at sige, om ikke det egentlig skulle have nogle konsekvenser i de fremtidige forhandlinger, så sagde nogle i Velfærdskommissionen: Nej, det var slet ikke et forslag, det var bare et regnestykke.

Kl. 18.20

Jeg ved ikke, hvordan fru Henriette Kjær har det, men jeg må da indrømme, at jeg er sådan indstillet, at jeg i og for sig er mere interesseret i eksperternes regnestykker end i deres forslag. Jeg mener, at det, man har eksperter til, er at regne tingene ud, så vi andre har noget at arbejde med, og at forslagene og beslutningerne vel egentlig hører hjemme på Christiansborg. Er fru Henriette Kjær enig med mig i det?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Ja, jeg er meget enig. Vi er jo sat i dette Folketing for at træffe de politiske beslutninger, og hvis andre kunne træffe dem, havde vi jo ikke behø-

vet Folketinget. Men vi har valgt en demokratisk styreform i Danmark.

Og jeg mener også, at det er ganske udmærket, at man får en række råd og ikke bare nogle beregninger. Og så kan man jo følge de råd eller den inspiration, der nu bliver lagt for dagen af diverse råd og udvalg, alt efter om der kan skabes et politisk flertal for det, og alt efter om det vinder gehør, så jeg mener jo ikke, at vi er forpligtet på noget. Men det er jo ganske udmærket, at der er nogle mennesker, der kender til sagerne, og som arbejder med det til daglig, der så fortæller deres oplevelse af virkeligheden.

Og netop det at udlændinge i Danmark koster 50 mia. kr. synes jeg er interessant. For det første tror jeg, at det selvfølgelig koster nogle penge at hjælpe folk, der er i nød, og som er flygtet fra et andet land, men for det andet siger det jo også noget om, at vi har været for dårlige til at integrere folk og bringe dem i selvforsørgelse. Og derfor er jeg jo trist over, at der ikke var et bredere flertal for de lovforslag, vi lige har behandlet, der var en udløber af »En ny chance til alle«.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg synes jo, det er lidt besynderligt, når fru Henriette Kjær siger, at det er attraktivt for højtuddannede udlændinge at komme til Danmark, og samtidig siger, at de erhvervsorganisationer, der siger, at de virkelig har behov for højtuddannet arbejdskraft, i virkeligheden overdriver det reelle behov. Så er det, jeg godt vil spørge: Hvordan skal vi egentlig forstå det?

Er Det Konservative Folkeparti så mere på linje med Dansk Folkeparti, der siger: Jamen nu skal vi lige passe på, og vi skal holde lidt igen? Eller er Det Konservative Folkeparti der, hvor det siger: Vi skal selvfølgelig hjælpe de virksomheder i Danmark, der har brug for den her højtuddannede arbejdskraft, og vi skal hellere gøre det i morgen end om en uge eller en måned? Hvor ligger Det Konservative Folkeparti egentlig henne?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, jeg har gjort det meget klart, men hr. John Dyrby må jo også give mig ret i, at Dansk Arbejdsgiverforening har en interesse i, at der er stort udbud af arbejdskraft. Det gør, at der ikke er så stort et lønpres; det gør, at der er mange at vælge imellem. Og det er da klart, at man arbej-

der for det, mens jeg faktisk synes, at det er en ganske god idé, som vi diskuterede før vedrørende de studerende, at de, der er inden for visse fag, hvor der mangel, har mulighed for i 3 måneder at søge job i Danmark. Men der er jo ikke nogen grund til at lave lange arbejdsløshedskøer for at tilgodese virksomhederne.

Jeg synes også, at der må være rimelighed i det, og det undrer mig da at få sådan et spørgsmål fra en socialdemokrat. Jeg synes så til gengæld, at det er interessant, hvis man synes, at man skal ud og overbyde markedet med arbejdskraft, så lønnen kan blive presset ned på den konto.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Nogle gange kan jeg undre mig over, hvorvidt vi i virkeligheden taler samme sprog, for jeg synes, at vi taler i øst og vest. Men jeg vil godt vende tilbage og sige, at vi da er glade for, at vi kan alliere os med nogle, der siger, at de ikke vil have løntrykkere i Danmark, at de ikke vil udsætte markedet for et pres, der gør, at overenskomstvilkårene og lønnen bliver presset. Det er vi helt enige i.

Men det, der er den konkrete sag vedrørende højtuddannede, er jo i virkeligheden, at mange virksomheder har været ude at sige: Vi mangler højtuddannet arbejdskraft, kunne vi da for søren ikke få nogen til at hjælpe os med det her, kunne vi da for søren ikke lave nogen ordninger? Og det, fagforeningerne har sagt, er jo: Jo, hvad angår højtuddannet arbejdskraft, vil vi godt være med til at lave nogle ordentlige ordninger.

Det, jeg hører nu fra Det Konservative Folkeparti, er, at man i virkeligheden toner det ned og siger: Nej, det er der nok ikke det store behov for, der er ikke behov for de store ændringer, vi har jo jobkortordningen og sådan noget. Den finder jeg egentlig ikke så relevant i den her sammenhæng. Den er god, og den er rigtig, men spørgsmålet er jo i virkeligheden, hvad vi kan gøre for at sikre, at vi har den højtuddannede arbejdskraft, der er behov for i Danmark; det gør vi ikke ved at skabe arbejdsløhedskøer, på ingen måde, men der er behov for at få vedligeholdet velfærdssamfundet, der er behov for at skabe nye arbejdspladser. Det er det, vi snakker om.

Og der hører jeg, at Det Konservative Folkeparti i virkeligheden renoncerer lidt og siger: Nej, så galt er det ikke, og skal vi nu ikke lige ...

Det er lidt bekymrende, når vi skal i gang med de her forhandlinger. Så kunne jeg ikke få et klart svar på, hvorvidt Det Konservative Folkeparti er enig i, at der er et behov, og at der er et stort behov for højtuddannet arbejdskraft i Danmark – også i fremtiden?

Kl. 18.25

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det, jeg ikke forstår, er Det Radikale Venstres, SF's og Socialdemokratiets panik på det her område. Jeg mener, at vi skal være omhyggelige, og at vi skal kunne se ud i fremtiden med hensyn til den arbejdskraft, der vil mangle.

Men det jo ikke sådan, at der den dag i dag ikke er en eneste inder placeret på en dansk arbejdsplads. Der kommer jo masser uge efter uge og arbejder på danske arbejdspladser, og de arbejder netop via jobkortordningen.

Kan vi gøre det her system mere effektivt, som jeg siger i min ordførertale, og kan vi gøre det bedre, end det allerede er i dag, skal vi selvfølgelig gøre det. Jeg er enig i, at der er behov for, at vi i større omfang tiltrækker kvalificeret arbejdskraft.

Men samtidig er jeg også interesseret i, at der bliver sat nogle fornuftige rammer op om sådan en ordning. Og der virker det som om, at det er SF, De Radikale og Socialdemokraterne fuldstændig ligeglade med, og at de siger: Nu lukker vi bare op og siger værsgo til al arbejdskraft, der er interesseret i at komme til landet. Og det er jeg ikke enig i; det prøver jeg at gøre klart her.

(Kort bemærkning).

Bjørn Medom Nielsen (S):

Jeg synes nu ikke, der er noget panik i det forslag, som Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og SF kommer med. Der er jo også andre, der har nedsat f.eks. et Globaliseringsråd og andet godt for at imødekomme den udfordring, vi står overfor.

Jeg vil gerne tage fat i det forslag til vedtagelse fra Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative. Når man bruger ordet nødvendige initiativer, formoder jeg, at så skal grundlaget for at tage initiativerne være rigtig godt.

Når vi nu gang på gang hører, at der bliver sat spørgsmålstejn ved Danmarks image i udlandet som en del af denne problemstilling, ville det så ikke være kvalificerende for de nødvendige initiativer, at man foretog en undersøgelse, så vi kunne komme ud over denne debat om, hvor-

vidt der nu er noget om det, eller hvorvidt der ikke er noget om det – ville det ikke være kvalificerende for de nødvendige initiativer, som man selv nævner i sit eget forslag til vedtagelse?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det mener jeg simpelt hen ikke. Altså, som jeg sagde før, mener jeg, at det er gøgl, og jeg ved ikke, hvad vi skal bruge det til.

Det er åbenbart sådan, at Socialdemokraterne synes og går ud fra, at vi har et dårligt omdømme i udlandet. For at ændre det skal man åbenbart ændre den danske udlændingepolitik. Det siger jeg så at jeg ikke vil være med til. Det er faktisk en rimelig ny lovgivning, som jeg selv er gået ind for med åbent sind, og som jeg har stemt for og selv har været med til at forhandle dele af. Så det er jeg selvfølgelig ikke interesseret i.

Det, jeg er interesseret i, er naturligvis, at der bliver tegnet et retvisende billede af, hvordan udlændingsituationen er i Danmark. Jeg er også interesseret i, at de udlændinge, der er i Danmark, bliver behandlet ordentligt. Når vi politisk har sagt værsgo og velkommen og kom her, bryder jeg mig ikke om, at der er nogen, der taler nedladende, at der er virksomhedsejere, der har fordomme og ikke ansætter folk med et forkert navn.

Det er klart, sådanne ting kunne jeg godt ønske ændret. Det er svært at gøre via lovgivning. Det må man så mane til via frivillige aftaler og kampagner, og hvad ved jeg. Og det synes jeg er en vigtig opgave.

(Kort bemærkning).

Bjørn Medom Nielsen (S):

Jeg vil lige gøre fru Henriette Kjær opmærksom på, at det ikke er de indenlandske fordomme, som vi skal have undersøgt. Det er de udenlandske fordomme, vi skal have undersøgt, som når hr. Steen Gade kunne citere mennesker, der har forstået situationen og valgt Danmark fra. Hvorfor har de gjort det?

For at komme helt ned på jordniveauet kender jeg da ikke den danske provinsby, som ikke har været i gang med at foretage en imageundersøgelse af, hvorfor man nu ikke lige kunne tiltrække så mange af den ene eller den anden slags borgere, som man gerne ville.

Ville det ikke være kvalificerende, at vi fik afgjort det her spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det så i givet fald skulle føre til. Altså, jeg mener, at vi har et godt erhvervsklima i Danmark, og at vi er kendt for at have en omstillingsparat arbejdsstyrke i øvrigt.

Der er blevet lavet en undersøgelse af LO, der viste, at medarbejdere på danske arbejdspladser var meget åbne overfor at få udenlandske medarbejdere som deres kolleger. Så jeg kan altså ikke se problemet.

Det, jeg ser som et problem, er, at der er nogen – og jeg mener i høj grad, at det er imamer – der har talt grimt om Danmark på deres rejse i Mellemøsten. Det har så bredt sig til mediernes verden over, så man får indtryk af, at det her er et meget lukket samfund.

Det er jeg fuldstændig uenig i, så jeg kan ikke følge det. Og jeg mener, at det hænger sammen med Muhammedkrisen, som jeg da håber vil være overstået inden længe, så vi igen kan begynde at vise de resultater, vi opnår i Danmark, og vise, hvilket, mener jeg, åbent og fordomsfrit land, vi lever i.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Ja, jeg skal da starte med at ønske fru Henriette Kjær velkommen i den forholdsvis lille og eksklusive gruppe af danske politikere, der ikke hver gang, der er en arbejdsgiverorganisation, som begynder at råbe op om, at der er mangel på arbejdskraft, bliver grebet af panik. Det håber jeg selvfølgelig at De Konservative vil huske, når det er spørgsmålet om, hvordan de arbejdsløse skal behandles i Danmark, der er på dagsordenen. Det synes jeg faktisk er meget godt.

Kl. 18.30

Det vil jeg følge op med et spørgsmål til fru Henriette Kjær: Er Det Konservative Folkeparti ikke i virkeligheden enig i, at uanset om der nu er mangel på arbejdskraft eller der ikke er mangel på arbejdskraft, er det fantastisk godt, at danskere har mulighed for at studere og arbejde i udlandet, og at det faktisk også er rigtig godt for Danmark, at der kommer udlændinge til Danmark både for at studere og for at arbejde, også selv om vi ser bort fra den der diskussion om, hvorvidt der nu var mangel på arbejdskraft eller ej?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jo, det er jeg fuldstændig enig i. Jeg synes ikke, at vi kan eksistere uden at have den udveksling. Danskere har behov for at komme til udlandet og se, hvordan andre griber tingene an dér og prøve deres kvalifikationer af. Omvendt har vi stor gavn af at få udenlandske studerende til Danmark og i øvrigt også af at arbejde sammen med nogle af dem, når de er færdige med at læse. Så det vil jeg ikke være foruden.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Men så kan det i virkeligheden være et meget godt udgangspunkt for at diskutere, om vi ikke har brug for at forbedre mulighederne for, at udlændinge kan komme til Danmark og studere.

Nu har et meget stort flertal her i Folketinget lige indført – det er ikke så lang tid siden – at studerende uden for EØS-landene skal betale for det. Men man har også snakket om, at det er vigtigt at sikre, at der er fripladser, sådan at det ikke primært bliver de riges dumme børn, der kommer herop, men måske snarere er de fattiges kloge børn. Jeg har ikke sagt noget om, at den ene gruppes børn er klogere end den anden gruppes, men bare sagt, at sådan kan det gå, hvis det er for betaling.

Vil Det Konservative Folkeparti være indstillet på at se på sådan noget, altså at øge antallet af fripladser, give stipendier osv., som også er rettet imod unge fra tredjeverdenslandene? Og vil Det Konservative Folkeparti også have en tilgang til arbejdsmarkedet, der handler om, at vi skal lukke vores arbejdsmarked op? Det er jo en naturlig pris at betale, hvis vi selv gerne vil ud for at arbejde.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg mener jo, at vi skal lukke vores arbejdsmarked op, selv om jeg er blevet fejlførtolket, fordi jeg siger, at vi ikke lige skal gå i panik og bare smække dørene op og sige: Kom ind, kom ind. Jeg mener, at der skal sættes nogle rammer op, som jeg håber at vi kan forhandle bredt om her i Folketinget. Så naturligvis skal arbejdsmarkedet være åbent.

Med hensyn til de studerendes situation synes jeg, at det kunne være meget spændende og interessant at lave nogle fripladser eller legatordninger, så der netop var mulighed for at få nogle udenlandske studerende herop, hvis for-

ældre ikke har råd til at betale for selve uddannelsen. Det er jo noget, der skal findes penge til, og vi skal være sikre på, at universiteterne har stolene til rådighed, så jeg kan ikke love noget, men det er bestemt noget, som jeg synes er fornuftigt, og jeg tror også, at det er nødvendigt for i fremtiden at få en bredere tilstrømning til de danske højere læreanstalter.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg synes, at jeg igen kan høre nogen her i denne debat, nemlig De Radikale, som forsøger at dreje debatten og vende og misbruge nogle udtalelser til, at vi nu står i en situation, hvor vi igen kan lukke alle sluser op. Det, Jørn Neergaard Larsen gør, er, at han pointerer, at det er vigtigt at få gang i greencardordningen, og at man bruger nogle objektive kriterier til at sortere efter, så man får de rigtige mennesker ind, nemlig dem, der er brug for.

Jeg synes, det er hamretræls, at De Radikale hver eneste gang sådan vender og drejer det her, og jeg vil bare gerne have fru Henriette Kjær til at bekræfte, at det er i orden, at Dansk Arbejdsgiverforening går ud og siger, at de har brug for det her.

Regeringen er lige på baggrund af Globaliseringsrådets forslag kommet med nogle forslag, og dem støtter Dansk Arbejdsgiverforening så op om i et læserbrev i avisen. Det synes jeg da er fint, selvfølgelig skal de det. Så det er fuldstændig tåbeligt, at man fra radikal side forsøger at misbruge det, for der bliver faktisk sagt, at det er vigtigt, at det er de rigtige, vi får ind, og at det er ud fra objektive kriterier.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det synes jeg selvfølgelig er meget interessant. Somme tider er det jo pudsigt, at en debat herinde kan dreje sig om et enkelt lille citat i en artikel, der nu har været i dagens avis, eller et læserbrev, som det er i det her tilfælde.

Jeg kan jo ikke være meget uenig med DA, hvis de mener det samme som mig, nemlig at man ud fra nogle objektive kriterier skal prøve at lave en greencardordning. Sådan som jeg får det fremstillet af De Radikale, er det jo panik, panik, det skal være her og nu, og nu skal alle være velkomne. Jeg har ikke læst pågældende artikel, og jeg mener i øvrigt heller ikke, at det kan passe, at vi skal have pløjet alle aviser igen-

nem for at kunne deltage i en forespørgselsdebat, som er mere generel.

Kl. 18.35

Men jeg tager det nu også stille og roligt, og jeg tager den her debat stille og roligt, for jeg synes, at De Radikale prøver at så en splid mellem Folketingets partier, som dybest set ikke er her. Vi vil jo gerne have højt kvalificeret arbejdskraft til Danmark, men vi skal have fundet nogle fornuftige grænser at sætte op for en sådan ordning, og det er jeg sikker på vi får.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så går vi videre i ordførerrækken. Tak til den konservative ordfører. Den næste ordfører er den radikale ordfører, hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Jeg skal prøve at se, om jeg kan undgå at skabe yderligere splid mellem Folketingets partier.

De seneste 3-4 år har vi kunnet iagttage en stigende fjendtlighed over for fremmede og indvandrere. Det kan i løbet af de kommende år forringe Danmarks evne til at tiltrække udenlandske virksomheder.

Der vil snart være mangel på arbejdskraft i Danmark, og hvis en stigende fremmedangst bremser integrationen på arbejdsmarkedet og forhindrer tilstrækkelig import af udenlandsk arbejdskraft, vil mange udenlandske virksomheder anse det for at være et minus, når de skal beslutte sig for, hvilket land de vil investere i.

Det vil normalt blive udlagt som endnu et bidrag til det politisk korrekte fra Det Radikale Venstre, men i virkeligheden er ordene ikke mine, men derimod Philip Whytes fra The Economist Intelligence Unit, som i dag i Politiken udtaler dem i forbindelse med en i øvrigt positiv vurdering af det danske erhvervsklima og Danmarks konkurrenceevne, som vurderes til at være verdens højeste.

Det er altså de udfordringer, som rides op af nogle mennesker, der objektivt har lavet en sammenligning og i øvrigt har fundet, at Danmark har et for nærværende godt erhvervsklima. De har spurgt: Hvad er udfordringerne? Hvori er det, at truslen består? Og de slår altså ned på det, de kalder de kulturelle faktorer, og vurderer i øvrigt, at Muhammedkrisen ud over en bekymring om, at den kan forøge fremmedangsten, også vil gøre Danmark mindre attraktiv for firmaer med aktiviteter i Mellemøsten. Det skal man jo ikke være raketvidenskabsmand for at regne ud hvordan hænger sammen.

Det er altså de udfordringer, vi står over for, og så hører vi i dag fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, at alt er i den skønneste orden og der ingen grund er til at skabe denne panik. Men det er sådan set ikke det, det handler om. Det her handler om rettidig omhu.

Så må jeg sige, at jeg er blevet dybt forvirret, efter at fru Henriette Kjær har været på talerstolen. Jeg kunne forstå, at fru Henriette Kjær var meget uenig med Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og SF, som gerne vil have, at der står i forslaget til vedtagelse, at vi skal indføre en ordening, så højtuddannede udlændinge mere frit kan søge arbejde i Danmark på overenskomstmæssige vilkår over et vist lønniveau.

Det er i øvrigt et forslag, som i en eller anden variant også udtrykker det, som fru Irene Simonsen var ude med i starten af året. Det er i øvrigt også næsten ordret det, der står i Globaliseringsrådets rapport, som samme ordfører fra Det Konservative Folkeparti så efterfølgende tilslutter sig og siger: Vi vil have en greencardordning, ligesom Globaliseringsrådet anbefaler. Men der skriver Globaliseringsrådet i resumeet:

»Der skal indføres en greencardordning, så flere udlændinge kan få opholdstilladelse i en periode for at søge arbejde, hvis de opfylder en række kriterier, som gør, at de let kan finde beskæftigelse.«

Det er da højest mærkværdigt og selvmodsigende.

Så sagde den konservative ordfører venligt, at der jo stadig væk er indiske softwareingeniører, kinesere og den slags fine folk her i landet. Jo, men hvad er det for et signal, vi sender til dem? Det er det signal, at vi gerne vil have ingeniører herop, men skulle de have lyst til at få deres venner på besøg i en kort periode og vise dem Den Lille Havfrue, kan de ikke få visum til det, for der er de nemlig sat på en liste, der gør, at man kun kan få visum, hvis man er nærmeste familie.

Det er jo et højest besynderligt signal at sende, og det er måske netop det, der gør, at de vælger noget andet. De vælger Sverige eller et andet land, hvor de synes, at tonen er i orden, hvor de synes, at der er respekt for faglige kvalifikationer.

Endelig fik vi i sidste uge en længe ventet rapport fra Rigsrevisionen om Udlændingestyrelsens sagsbehandling. Og her kan vi se, hvad det er, vi tilbyder den her udenlandske arbejdskraft, som der bliver talt så meget om. Det er en lemfældig sagsbehandling. Det er en sagsbehandling, hvor sagsbehandlingstiden går op.

Det er en sagsbehandling, som ikke opfylder de almindelige basale krav, som ligger i forvaltningsloven i Danmark, nemlig notatpligten. Det er en sagsbehandling, der er uensartet, der mangler ledelsesmæssig fokus, og det er under ansvar af et departement, som har været dybt passive i hele processen.

Det er mildest talt en skandaløs tilstand, der har hersket i Udlændingestyrelsen, og det kan måske forklare, hvorfor det ikke, som vi tidligere har hørt om i debatten i dag, går fint med jobkortordningen, hvor der ikke siden 2001 har været givet et tilsvarende antal opholdstilladelser til at komme til Danmark og arbejde under jobkortordningen.

Kl. 18.40

Det år gav vi 953 tilladelser, sidste år gav vi 941. Det har ikke siden 2001 været oppe på samme niveau. Det skyldes naturligvis, at der ikke er den samme interesse for det, at sagsbehandlingen er dårlig og i øvrigt uensartet, og at man i øvrigt der, hvor man behandler sagerne, dårlig nok har kendskab til den tilsynsforpligtelse, der i øvrigt følger med.

Vi mangler at komme op i et globalt gear i Danmark, vi mangler, som fru Irene Simonsen tidligere sagde, at komme ind i kampen om hjerne, og vi mangler præcis det, som Dansk Arbejdsgiverforening har sagt i dag: at vende debatten 180 grader, så det danske erhvervsliv kan få en aktiv, veluddannet udenlandsk arbejdskraft, som kan skabe arbejdspladser for andre danskere. Det ved vi giver en ratio 1:2. Det er det, vi skal i gang med, det er det, der er udfordringen, og her savner vi godt nok konkrete bud, ikke mindst med det forslag til vedtagelse, der er kommet fra regeringspartierne i dag.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Man sidder jo her og trækker på smilebåndet, for hr. Morten Østergaard brugte det meste af sin ordførertale på at kommentere mit indlæg, og det var egentlig ikke så meget, vi fik at vide om, hvad De Radikale egentlig vil.

Man siger så, at man er enig i den artikel af DA, der er i Politiken i dag, om, at politikken skal vendes 180 grader, og så kritiserer man lige Udlændingestyrelsen, hvor ministeren i øvrigt har meldt offensivt ud, at det nu bliver lavet om, at der kommer hurtigere og faste sagsbehandlingstider, så folk ved, hvad de kan forvente sig. Så jeg synes, at det var sådan et ret ukonstruktivt indlæg, hr. Morten Østergaard kom med.

Jeg vil godt sige, at den første pind i De Radikales, SF's og Socialdemokraternes forslag til vedtagelse om at indføre en ordning, så højtuddannede udlændinge mere frit kan søge arbejde i Danmark, i mine ører er en fuldstændig åbning, mens Globaliseringsrådet netop går ud og siger, at man efter et pointsystem kan fastsætte nogle regler. For mig at se er der en stor forskel der, og det vil jeg godt have at hr. Morten Østergaard anerkender. Det er bestemt ikke det samme forslag.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nu er det jo sådan, at Det Radikale Venstre sammen med Socialdemokratiet og SF har fremsat et forslag til vedtagelse, hvor man kan læse de fem pinde, som jeg gentagne gange forsøgte at få fru Henriette Kjær til at forholde sig til, og der fremgår det ret klart, hvad vores konkrete forslag er.

Jeg kan i øvrigt sige, at vi derudover har en lang række forslag, bl.a. noget af det, vi har været inde på tidligere om de konkrete regler for, at udenlandske studerende, der har taget en uddannelse i Danmark, får bedre muligheder for at søge arbejde. Det er jo derfor, at der ikke er nogen grund til at gentage det.

Så synes jeg da, at det er højest mærkværdigt, at diskussionen om Udlændingestyrelsen bliver dømt irrelevant i den her sammenhæng. Integrationsministeren har stort set siden sin tiltrædelse lovet bod og bedring omkring Udlændingestyrelsen og hurtigere sagsbehandlingstider. Hvad er der sket? Ja, i hvert fald på visumområdet er sagsbehandlingstiden steget i 2005. Derfor må jeg sige, at tilliden kan ligge på et relativt lille sted i forhold til de ting. Det er i øvrigt også meget paradoksalt, at udspillet kom præcis samme dag, som Rigsrevisionen kom med sin rapport. Det virker mere som en presset strategi end som en politisk strategi, vil jeg sige.

Endelig om det her med ordlyden i Globaliseringsrådet rapport: Vi ønsker for at være imødekommende ikke at lægge os fast på, hvad det er for en løsning. Derfor siger vi, at det skal være en ordning, så udlændinge mere frit kan søge om arbejde i Danmark. Det, jeg påpeger, er, at ordlyden i det er snublende tæt på den ordlyd, der er i Globaliseringsrådets rapport om netop den ordning, som fru Henriette Kjær efter at have afvist vores forslag omfavned. Det er det, jeg siger er selvmodsigende og en smule paradoksalt.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Hvis hr. Morten Østergaard virkelig mener, at man kan ændre den danske politik 180 grader ved at foreslå de her fem pinde, så må jeg godt nok sige, at det er grænsende til det naive, så må jeg sige, at jeg er fuldstændig uenig med ham.

Det er også derfor, at jeg har forsøgt at spørge ind til, hvad man mener med den sidste pind. Hvad er formålet med, at man skulle iværksætte en undersøgelse af, hvilken betydning Danmarks omdømme i udlandet har i forhold til at tiltrække højt kvalificeret arbejdskraft? Hvad er dagsordenen bag det? Hvad er det, man vil frem til fra De Radikales side? Det har vi jo ikke fået noget at vide om. Man har bare sagt, at det kunne være interessant med sådan en undersøgelse, som om man bare tænkte, at der er for mange penge, og så vil man da lige bruge dem til at tjekke nogle ting. Hvad ligger der bag? Hvad er ideen med det? Hvad har man tænkt sig at gøre, når man får resultatet fra undersøgelsen, og det er både a) hvis det er et positivt omdømme, Danmark har, og b) hvis det er negativt?

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg indledte min ordførertale med et citat fra en international analyseinstitution, som netop siger, at vi lige præcis på det her område med hensyn til fremmedangsten og det omdømme, vi har der, har den alvorligste udfordring i forbindelse med at tiltrække velkvalificeret arbejdskraft og bevare det gunstige erhvervs-klima, vi har i Danmark. Det er rettidig omhu, og det er det, vi gerne vil tage fat på. Det virker meget klogt. Jeg skal ikke trætte med at gentage citatet, men det ville være klogt at gå ud og undersøge, hvad der er fup, og hvad der er fakta i den diskussion, så man ved, hvad man har at rette sig efter.

Lad mig så bare komme med en perlerække af de forslag, som Det Radikale Venstre har og har spillet ud med tidligere. Vi ønsker en green-cardordning; vi ønsker, at sagsbehandlingstiden for ansøgning om arbejdstilladelse højst må udgøre 3 uger; vi ønsker, at udenlandske specialister har ret til at tage deres ægtefælle og børn med til Danmark, fordi vi ved, at det er noget af det, der er vigtigst, når udenlandske specialister skal bestemmes sig for, hvor de vil være.

Vi synes, at udenlandske studerende skal have ret til at arbejde under studierne, så de får

en arbejdsmarkedstilknytning, og udenlandske studerende skal have ret til at søge arbejde i Danmark efter endt uddannelse osv.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Og så blev perlerækken ikke længere. Tak til den radikale ordfører. Vi går videre i ordførerrækken.

Undskyld, der er en kort bemærkning. Så er der måske mulighed for at fortsætte.

Fru Irene Simonsen.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil bare konkludere, at det jo også havde undret mig meget, hvis hr. Morten Østergaard havde ændret retorik fuldstændig og været lidt imødekommende. Men det undrer mig også samtidig, at der er sådan en total tonedøvhed. Hvis hr. Morten Østergaard havde hørt efter både fru Henriette Kjærs og min ordførertale, så blev der lagt op til et pænt samarbejde; så blev der lagt op til, at vi ville være med til at finde modeller, som kan løse det arbejdskraftbehov, vi har, men at der kommer forestående forhandlinger, og at det jo bestemt ikke er normal kutyme, at man låser sig fast på nogle forslag i en forespørgsdebat.

Hvis vi havde låst os fast på nogle bestemte ting i en forespørgsdebat, så kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Morten Østergaard, hvordan han så ville have reageret. Så ville der jo være kommet denne reaktion, at vi er fuldstændig lukkede, og at regeringen ingenting vil, kun det, den selv vil.

For det er jo den retorik, vi også somme tider er blevet udsat for, selv om det ikke passer.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er jo sådan lidt et tveægget sværd, som fru Irene Simonsen svinger. På den ene side synes man fra forskellige af regeringspartierne side, at når Dansk Arbejdsgiverforening råber vagt i gevær, så er det en voldsom overdrivelse, og der er i øvrigt sket det, at jobkortordningen er ved at nærme sig 1.000 tilladelser om året, og så er alt jo på det rene. Omvendt siger man så, at man vil gøre en hel masse, man har bare ikke nogen konkrete forslag lige nu, ud over at vi jo selvfølgelig er glade for, at fru Irene Simonsen tidligere har turdet spille ud med et konkret forslag, bare ikke i dag.

Det, vi foreslår i den her vedtagelse, som er, må man sige, en anelse mere konkret end det, der ligger fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti, er en ordning, så man mere frit kan søge om arbejde i Danmark. Det er jo ikke en konkret løsning. Det er sådan set bare et tema, vi slår an. At danske ambassader skal ind i spillet er også bare et tema; at der gives bedre mulighed for, at udenlandske studerende kommer til Danmark, igen et tema. Det er ikke noget, der har fremmet, at sagsbehandlingen bliver hurtigere og reglerne smidigere. Det er temaer, vi slår an.

Vi synes, det var dejligt, om vi kunne få kridtet banen op, og vi er kede af, at ikke engang det kan man formå regeringen til i dag.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det undrer mig ikke, at hr. Morten Østergaard nu igen taler udenom. For det første er der i de her forslag, der står i vedtagelsen, jo flere konkrete ting, som man ikke kan lægge sig fast på i dag, men som man er nødt til at tage op i de forhandlinger, der forestår. Men vil hr. Morten Østergaard ikke bare for én gangs skyld, for at vi én gang kan få den ene positive oplevelse, være lidt imødekommende og positiv og sige: Jo, vi har hørt ordførerne fra regeringspartierne, de vil gerne forhandle.

Hvor ville jeg ønske, at hr. Morten Østergaard kunne sige det og sige, at vi har været imødekommende.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Lad det være sagt med det samme, at det her tema står om ikke øverst, så i hvert fald helt oppe i toppen af den radikale dagsorden, og derfor er vi meget glade for, at det trods alt ser ud, som om der, med den vedtagelse der ligger, skal ske noget på området, og vi er også glade for, at Globaliseringsrådet har taget det op, vi er glade for, at Velfærdscommissionen har peget på det, og vi vil møde op til enhver forhandling med iver og kæmpe for vores sag.

Men det er klart, at vi jo også er nødt til at sige, at vi kommer til at vente i spænding, kan man sige, for vi bliver jo ikke meget klogere af det, der er lagt frem. Og det er jo der, vi synes, at det måske var meget rimeligt, at man sagde: Skal vi spille håndbold eller fodbold, når vi mødes til forhandlinger? Men det kan det altså ikke blive til.

Så vil jeg også sige, at når vi så mødes, så synes jeg, at det ville være fint, om vi kunne være enige om ikke at manipulere med tallene.

Kl. 18.50

Vi spurgte gentagne gange fru Irene Simonsen, om fru Irene Simonsen kunne bekræfte, at det var rigtigt, at 2001 var det år, hvor der har været givet flest jobkorttilladelser, og at vi siden ikke har været oppe på det niveau. Fru Irene Simonsen undveg og snakkede udenom ved at tage udgangspunkt i 2002 og ville ikke bekræfte, at i det tal, som fru Irene Simonsen og ministeren brugte, talte man også lige adoptioner med i den her diskussion om højt kvalificeret arbejdskraft. Det ville fru Irene Simonsen ikke. Jeg følger mig ikke voldsomt ramt af det her med at snakke udenom.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den radikale ordfører. Den næste ordfører er hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Lad mig først sige, at vi foran os har en kæmpe opgave med at få indvandrere og flygtninge ind på arbejdsmarkedet. Jeg synes også, der kunne gøres meget mere på det her område. I det hele taget kunne der gøres en hel masse mere for at skabe job til korttidsuddannede. Men vi har også her og nu brug for højtuddannet arbejdskraft på en række områder, og vi har også brug for at satse mere strategisk på at udvikle nye områder, der kan skabe fremtidens arbejdspladser i den globale arbejdsdeling.

Så har vi brug for at ændre den tilstand, vi har i dag, hvor en række højtuddannede indvandrere og flygtninge faktisk har mest lyst, og nogle gør det, til at tage ud af landet. Vi har sådan set brug for at få et andet klima, som gør, at vi er et attraktivt sted at være. Og det fører så til det tredje, vi har brug for: at ændre signal over for fremmede. Det, vi sender nu, skader erhvervs-klimaet, og det forringer vores muligheder fremover foruden de mange andre dårlige egenskaber, vi bliver ramt af på grund af det.

Det er på den baggrund, vi går ind i den her diskussion. Jeg ville gerne, at vi kunne se arbejdskraftindvandringen i sammenhæng med, at en sådan arbejdskraftindvandring, også af højtuddannede, skal bruges til at være en del af, at vi ændrer den måde, vi håndterer de fremmede på. Det er selvfølgelig stik imod hr. Jesper Langballes tænkning, for han tror, at når folk i udlandet i dag tænker på Danmark mere tænker

på Pia Kjærsgaard, hvor de før tænkte på Michael Laudrup – det er et citat fra en af dem, der er taget ud af landet – så er det, fordi der er nogle danskere, der har gået og bagtalt Danmark ude i verden.

Det er det ikke, kan jeg sige til hr. Jesper Langballe. Det er faktisk, fordi Danmark har fået et dårligt ry og rygte. Og for os hænger det sammen at gå ind i den her debat og sige: Vi vil godt være med til at åbne for højtuddannede indvandrere, også fordi det skal være med til at påvirke hele den holdning, vi har til flygtninge/indvandrerrområdet, 24-års-reglen, 28-års-reglen, og hvad har vi.

Der skal åbnes mere op end i dag. Det skal være lettere for højtuddannede udlændinge at få arbejde. Vi mener, at det rent konkret skal ske ved at gøre jobkortordningen mere fleksibel eller lignende, idet vi mener, at man skal fastholde, at de nye indvandrere skal ind på områder, hvor der er flaskehalse, eller hvor vi af strategiske grunde ønsker at satse fremover. Hvis vi ønsker at satse på nogle strategiske områder inden for forskning og udvikling, ja, så kan vi selvfølgelig godt åbne op her. Men det er forskellige typer behov, der skal styre denne nye indvandring.

Så ønsker vi flere studerende, og vi ønsker, at vi får studerende, som også kommer fra udviklingslandene. Jeg vil gerne understrege, at for os skal det her ikke være brain drain fra de fattige lande til de rige lande. Det skal mere være en cirkulation af hjerner. Vi skal sende vores unge ud, der skal komme unge hertil, og vi skal på den måde få en cirkulation af viden og udbytte, som kan blive til fordel også for de fattigste lande.

Det er sådan, at Verdensbankens tal viser, at de fattige lande har en masse fordele af også at have deres folk i udviklede lande, der sender penge hjem og i øvrigt senere kommer hjem. Men de allerfattigste lande har et problem, og derfor skal vi specielt for landene syd for Sahara knytte det sammen med en udviklingspolitik, hvor vi også gør langt mere, end vi gør i dag, for at de kan fastholdes, og at der også er nogle fra den rige del af verden, som tager ophold og arbejder i dem, selv om de er højtuddannede. Det betyder, at vi skal have stipendier, og jeg støtter alt, hvad der er sagt omkring uddannede her i landet, at udlændinge, der bliver uddannet her i landet, skal have lov til at søge arbejde efter deres uddannelse.

Kl. 18.55

Så to ord omkring sagsbehandling. Vi ønsker faktisk, at behandling af de her sager skal væk fra Udlændingestyrelsen. Den skal over i Arbejdsministeriet. Det skulle østordningen også. Det hører ikke hjemme der, og når nu ministeren er i gang med en stor reform, så bør det rent faktisk flyttes. Jeg tror, at alle ville have godt af det, også apropos det, hr. Morten Østergaard fortalte om konkrete eksempler.

Må jeg så sige til allersidst: Der står faktisk »mere frit kan søge arbejde i Danmark på overenskomstmæssige vilkår og over et vist lønniveau«. Det er for at understrege, at det ikke skal være løntrykkere, og det er for at understrege, at der er flere forskellige modeller i spil i hvert fald fra vores side.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hvis danmarksbilledet for det store udland tidligere bestod af Michael Laudrup og Mogens Lykketoft og nu består af Michael Laudrup og Pia Kjærsgaard, så vil jeg simpelt hen sige, Danmark er blevet smukkere. Men jeg vil gerne stille et spørgsmål til repræsentanten for den politiske korrekthed. Jeg vil dog lige først fortælle, hvad politisk korrekthed er: Det er det, alle de fine mener, kunstnere, intellektuelle og visse erhvervsfolk.

Jeg vil gerne spørge: Hvad er det, der sker i Danmark i den her tid? Nu er SF blevet så fine. Vi er vistnok blevet stuerene, vi er ikke blevet fine, jeg tror aldrig, vi bliver det, men hr. Steen Gade er blevet så fin, at han nu er blevet erhvervslivets fremmeste forsvarer, i hvert fald en af dem. Må jeg ikke høre hr. Steen Gade, hvad det er, der sker i Danmark i den her tid? Der er nogle ting, der flytter sig, og hvordan bliver man så fin?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Tak for spørgsmålet fra repræsentanten for den politiske korrekthed for tiden. Det er jo nemlig sådan, det er. I alle gode selskaber har man jo i de sidste år skullet tale ondt om de fremmede for at få lov til at sige noget. Det er måske ikke det, som hr. Langballe tror, men det er sådan set hr. Langballes kæmpemæssige succes i det danske samfund. Det er beklageligt, og det er farligt. Men det er nu sådan, jeg har set det i de senere år.

Derfor er jeg da glad for, at der er kommet sprækker i det her. Jeg er glad for, at der er nogle

fra erhvervslivet, som har set, at den binding til Dansk Folkeparti på de områder her er farlig for Danmark. Den er nemlig farlig for os på mange måder som mennesker og i forbindelse med menneskesyn, men den er sådan set også farlig for os med hensyn til at skabe fremtidens arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg ved ikke, om hr. Steen Gade – jo, det vil jeg næsten tro – kender George Orwells satiriske bog, »Kammerat Napoleon«, hvor grisene starter en dyrerevolution på gården under slagordet, at alle er lige, og at folk, der går på to ben, er noget skidt, det er klassefjenden, som man skal bekæmpe. Så ender det med, at grisene rejser sig på to ben, og så finder de ud af, at det er rigtigt nok, at alle er lige, men at der er nogle, der er mere lige end andre.

Se, det er den politiske korrekthed. Sådan går det, når de revolutionære bliver fine og skal til sådan at bukke for det politisk korrekte erhvervsliv. Synes hr. Steen Gade ikke, at det er mærkeligt at tænke på, at der var engang, da man var samfundsomstyrter?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Svaret ligger sikkert inden for emnet, så det går nok alt sammen. Jeg vil sige, at jeg altid har været enig i Orwells advarsel mod kommunistisk diktatur. Det har jeg bekæmpet, så det er sådan set svært for mig at føle mig ramt af den betragtning. Men til at jeg, fordi jeg i dag støtter nogle erhvervsfolk, der siger, at Dansk Folkeparti er med til at ødelægge det her samfund, så skulle have sagt, at jeg er enig i alt, hvad erhvervsfolk siger, må jeg sige, at det er jeg da ikke. Jeg ønsker da et meget mere lige samfund, jeg ønsker da meget mere retfærdighed i samfundet både nationalt og globalt, end jeg tror måske en del af de erhvervsfolk ønsker, men det må jo komme an på en prøve. Jeg tror rent faktisk, at vi er i en tid i de her år, hvor det politiske system og partierne måske er i en mere turbulent tid, end vi egentlig endnu gør os klart.

Kl. 19.00

Det kunne faktisk godt være, at der var flere fælles linjer mellem den demokratiske venstrefløj og de progressive i erhvervslivet, end begge parter har gjort sig klart før.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Normalt blander en erhvervsordfører sig jo ikke i et helt andet udvalgsområde, men jeg kunne nu alligevel ikke lade være, da jeg havde hørt debatten. Hr. Steen Gade har nævnt et par gange, at de store virksomheder mangler arbejdskraft, og at det er svært at få den. De kan ikke få den fra udlandet, for arbejdskraften vil ikke til Danmark.

I samme moment siger hr. Steen Gade også, at han giver virksomhederne ret, når et par virksomheder udtaler, at Dansk Folkeparti ødelægger en stor del herhjemme, at tonen er blevet for skrap.

Nu ved jeg ikke, om det fuldstændig er forbået hr. Steen Gades opmærksomhed, at Dansk Folkeparti faktisk er parlamentarisk grundlag for regeringen. Det vil sige, at de ting, der er stemt igennem i Erhvervsudvalget, er stemt igennem med Dansk Folkepartis stemmer.

Og så ved jeg ikke, om det også fuldstændig er forbigået hr. Steen Gades opmærksomhed, at Dansk Folkeparti udtaler sig utrolig meget om erhverv og faktisk er særdeles gode venner med hele erhvervslivet.

Vi har ingen problemer med dansk erhvervsliv. Der kan da være et par stykker, der piber, ligesom der er politikere herinde, der piber ustandseligt hele tiden, hvis de ikke lige får det, de gerne vil have.

Men jeg vil gerne spørge hr. Steen Gade: Kan hr. Steen Gade fortælle mig om nogen virksomheder her i landet – han behøver ikke nævne navne i dag, vi kan få dem bagefter – der mangler arbejdskraft fra udlandet, og som ikke kan få den, på grund af at Dansk Folkeparti har ødelagt tonen her i landet?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Der er i hvert fald en række erhvervsledere, som har advaret mod Dansk Folkepartis indflydelse på netop tonen over for fremmede, og som mener, at det også har betydning for deres fremtid. De har sådan set stået frem i aviserne i den senere tid, så jeg behøver vel ikke at nævne navne.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg spurgte hr. Steen Gade direkte, da hr. Steen Gade i dag har jongleret mange gange med, at der er virksomheder, der ikke kan få højtuddannet arbejdskraft her til landet på grund af Dansk

Folkeparti. Har hr. Steen Gade navnene på nogle af de virksomheder i hovedet? Det er ikke kun to, vi snakker om, der må være flere end dem. Og jeg tror ikke, at nogen af de to, der tænkes på fra hr. Steen Gades side, mangler arbejdskraft. Jeg tror, at jeg kan bevise, at de ikke gør det.

Noget andet er: Vil man virkelig fortælle, at det er Dansk Folkeparti, der ødelægger erhvervsklimaet i Danmark, vil hr. Steen Gade hænge på den?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg kan svare ja. Jeg har citeret fra Economist Intelligence Unit; det er jo faktisk dem, jeg har citeret. Der kan være andre ordførere, der har gjort noget andet, men dem har jeg citeret.

De siger, at der kun er en ting, der trækker ned for Danmarks erhvervsliv i de kommende år, nemlig danskernes forhold til indvandrere. De skriver:

»Den største risiko er knyttet til de kulturelle faktorer. De seneste 3-4 år har vi kunnet iagttage en stigende fjendtlighed over for fremmede og indvandrere. Det kan i løbet af de kommende år forringe Danmarks evne til at tiltrække udenlandske virksomheder.«

Det er det, jeg har sagt om muligheder for at få job. Jeg har citeret det tre gange nu, så det er muligt, at det også trænger ind.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil bare gøre SF opmærksom på, at der jo er mange, der har påpeget, at det rent faktisk er et problem med den xenofobiske udlændingepolitik, det er ikke kun Global Outlook, der har påpeget det.

Jeg kan sige, at der f.eks. er en meget berømt engelsksproget rejseguide, der hedder Time Out, hvori der står:

Vi skal understrege, at åbenlys racisme er sjælden i Danmark, men selv for unge danskere, der betragter sig selv som hundrede procent politisk korrekte, er det helt normalt at bruge ord som andengenerationsindvandrere eller nydanskere om danskere, der ikke er helt, ja, I ved nok, ikke helt hvide.

Kl. 19.05

Det blev skrevet i 2003. Og siden da er der jo kommet en række reaktioner fra udlandet på den danske udlændingepolitik og på den tone, der er i debatten i Danmark. Så kan SF ikke kræfte, at det selvfølgelig er et problem for vores

muligheder for at redde vores velfærdssamfund, at vi fremstår som en nation, der ikke bryder os om udlændinge?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg er ikke i tvivl om, at hvad angår globaliserings udfordringer, er det et af de største problemer, vi står med. Men jeg har måske været lidt for uretfærdig over for Dansk Folkeparti, for problemet er jo, at store dele af det er dansk politik, og dermed kommer statsministeren og regeringen jo ind i den røde zone.

Og det er ikke for at få denne konfrontation, at jeg har sagt det i dag. Jeg har sagt det, fordi når vi mener, at vi skal åbne mere for højtuddannede, end vi har gjort før, så tror jeg ikke, at det kan lade sig gøre, uden at vi også går i gang med at kigge vores øvrige flygtninge/indvandrerpolitik igennem.

Det er jo også, fordi jeg, når det kommer til stykket, heller ikke selv går ind for en politik, hvor man siger: Nu støvsuger vi kun efter de gode hjerner i hele verden, og de flygtninge/-indvandrere, vi har indenbords, dem, der er her, behandler vi dårligt, og dem har vi skabt et dårligt klima for.

Jeg tror ikke, at det kan lade sig gøre. Jeg går heller ikke ind for det. Og når jeg går ind i den her sag, og når SF går ind i den her sag, er det, for at det også kan smitte af på vores generelle flygtninge/indvandrerpolitik.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Man kan jo altså undre sig over, at Dansk Folkeparti ikke er stolt af, at partiets politik er lykkedes.

Det er jo meget moderne at tale om følelser og om, hvordan ting føles. Derfor vil jeg gerne vide, hvordan hr. Steen Gade føler ved pludselig at være i den situation, at han som SF'er skal stå og forsvare erhvervslivets interesser, ja, Danmarks interesser over for en national-borgerlig-liberal regering. Derfor er mit spørgsmål til SF: Hvordan føles det, hr. Steen Gade?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Nu har jeg ikke haft det så dårligt med at forsvare, at vi skal have arbejdspladser i det her land, og jeg har igennem årene haft et mægtig godt forhold til store dele af erhvervslivet, mest til

den del, som ser på fremtiden. Og hvis vi tænker på energi- og miljøområdet, har jeg jo besøgt utallige virksomheder, og jeg tror nok, at de godt ved, hvem der er den drivende kraft i forbindelse med at skabe fremtidens arbejdspladser.

Men jeg vil jo da give spørgeren ret i, at det er en debat, der er med til at illustrere, at det danske politiske system er i en helt ny situation, og at der opstår nye alliancer. Det tror jeg kan være vigtigt. Det betyder ikke, at fordi man er enig med erhvervslivets top i nogle af de her sager, er man enig hele vejen rundt, men jeg tror, at det vil være noget, som kan blive vigtigt også i de kommende år i Danmark, nemlig at der opstår nye alliancer.

Formanden:

Tak til hr. Steen Gade. Og så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Det har jo været en meget interessant debat, særlig hvis man lytter til det, der bliver sagt, en anelse fordomsfrit. For på trods af at hr. Jesper Langballe og andre er blevet ved med at gentage, at vi her ser endnu et eksempel på Det Radikale Venstre som godhedspartiet, synes jeg, at man skal være opmærksom på, at lige præcis i denne debat har Det Radikale Venstre afsløret, at der på ingen måde er tale om noget godhedsparti.

Der er faktisk tale om et kræmmerparti. For hvad er udgangspunktet for godheden? Det er, at vi skal sørge for at trække talenterne til os og tjene penge. Og hvorfor er det sådan? Jo, det er sådan, fordi vi lever i en globaliseret tidsalder, hvor vi og vores regering og et flertal i det danske Folketing systematisk har arbejdet på at sikre en nyliberalistisk globalisering, hvor man afregulerer osv. og lader markedskræfterne blive dominerende. I den situation vælger man så at sige meget offensivt: Jamen her skal vi så af de grunde trække de klogeste i verden til os.

Hvad det betyder for udviklingen i de samfund, hvorfra talenterne bliver fjernet, kan man såmænd gå til fodboldverdenen og iagttagelse, hvor man kan se adskillige ligaer i østeuropæiske lande og andre steder, som kvalitetsmæssigt lider ganske meget under det.

Så al den snak om Det Radikale Venstre som godhedspartiet synes jeg falder fuldstændig til jorden.

Så har det selvfølgelig også været meget bemærkelsesværdigt at kunne iagttage, at den klarste analyse af erhvervsledere – Dansk Industris og Dansk Arbejdsgiverforenings politik og de interesser, de har – er kommet fra den konservative ordfører. Det er selvfølgelig ikke så overraskende, for den konservative ordfører kender jo disse mennesker og disse organisationer godt og ved, at de i hvert fald gør ting for at tjene penge.

Og i Det Konservative Folkeparti ved man sikkert også, at når arbejdsgiverorganisationer og andre med jævne mellemrum proklamerer mangel på arbejdskraft som det største problem, forventer man at få nogle resultater, sådan at udbuddet af arbejdskraft øges. Det øgede udbud skal bruges til at reducere lønomkostninger med.

Så et eller andet sted kunne den her debat jo godt have ført til, at Enhedslisten valgte at alliere sig med regeringen og Dansk Folkeparti.

Når det ikke er sket, skyldes det jo, at også regeringspartierne og Dansk Folkeparti har haft ordet. Og det skyldes jo også, at hvis man nu har den grundopfattelse, at det bør være sådan, at danskere har mulighed for at studere i udlandet, og at danskere har mulighed for at arbejde i udlandet; at udlændinge skal have mulighed for at studere i Danmark, og at udlændinge skal have mulighed for at arbejde i Danmark; så skal man nok på den korte bane alliere sig med dem, der vil arbejde bare en lille smule for det.

Og så må vi selvfølgelig i første omgang se igennem fingre med og glemme, at Socialdemokraterne og De Radikale også stemte for, da man indførte betaling for alle studerende, der ikke kom fra EØS-landene, og bare hilse med tilfredshed, at man nu er indstillet på at gribe efter flere pladser. For det er jo rigtigt, at det er afgørende for Danmarks udvikling som et kultursamfund og for verdensudviklingen, at vi sikrer, at der også i fremtiden er en udveksling mellem mennesker.

Det, jeg bare synes er så sørgeligt, er, at det ikke i sig selv er argument nok. Det skal være sådan, at man skal postulere mangel på arbejdskraft og postulere, at Danmark går økonomisk rabundus, hvis man ikke fører en anstændig politik.

Og det samme gælder jo i en vis udstrækning det med at få indført en undersøgelse. Jeg synes selvfølgelig, at det er meget inspirerende, fordi jeg er overbevist om, at det ikke skal være socio-

kandidater, der skal gennemføre den undersøgelse, og så er der jo beskæftigelse til nogen som mig.

Men skulle det virkelig være nødvendigt for at føre en anstændig politik over for fremmede i det her land, at man er nødt til at gennemføre en undersøgelse, der viser, at vi får et dårligt ry; at man for at få Socialdemokraterne til at holde op med at lave forlig med Dansk Folkeparti og regeringen, hvor man stiller de fremmede, som man kalder dem, dårligere økonomisk, har en undersøgelse, der viser, at det skaber et dårligt klima? Skulle det være nødvendigt for at føre politisk kamp mod de mennesker, som forsøger at dele danskere op i dem og os, at gennemføre en undersøgelse, der viser, at det er en dårlig forretning at have de synspunkter?

Jeg synes ikke, at det skulle være nødvendigt, men jeg vil i øvrigt sige, at Enhedslisten under alle omstændigheder vil stemme imod det forslag til vedtagelse, der kommer fra regeringen. Og skulle Socialdemokratiets, De Radikales og SF's forslag til vedtagelse komme til afstemning, vil vi sikkert stemme for, for på trods af at vi synes, at udgangspunktet har været meget underligt, indeholder det dog en række sympatiske, konkrete forslag. Vi lægger meget vægt på det konkrete indhold, og så må vi jo lade retorikken hvile.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg hørte ikke så meget om, hvad Enhedslisten og hr. Per Clausen mener vi skal gøre for at løse de udfordringer, vi står over for.

Man kan jo sige, at vi har tre muligheder. Den ene er, at vi kan skære ned på vores velfærdsgoder, og den anden er, at vi kan øge skatten, og den tredje er, at vi øger arbejdsudbuddet. Hvad er Enhedslistens bud? Skal vi skære ned på velfærdsgoderne, eller skal vi øge skatten, eller skal vi øge arbejdsudbuddet?

Det Radikale Venstre har, som Enhedslisten sikkert er opmærksom på, det udgangspunkt, at vi skal øge arbejdsudbuddet. Og grunden til, at det er så vigtigt i den sammenhæng at tiltrække veluddannet arbejdskraft, er jo, at alle analyser viser, at forudsætningen for, at vi kan få den million mennesker i arbejde, der ikke er i arbejde i øjeblikket i Danmark, og som skal i arbejde, er, at vi får noget veluddannet arbejdskraft for at kunne skabe de nødvendige arbejdspladser.

Hver eneste gang en veluddannet kommer i arbejde, er der som sagt to kortere uddannede,

der kommer i beskæftigelse. Hvad er Enhedslistens alternativ til den strategi, der her bliver lagt frem?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Vores strategi er jo ikke nogen hemmelighed. Vores strategi er, at vi skal sørge for, at alle de mennesker, der i dag bliver holdt uden for arbejdsmarkedet, kommer i arbejde. Mange af de mennesker er velkvalificerede og kan også udfylde højtuddannede job. Det er jo realiteten.

Kl. 19.15

Derudover er det vores opfattelse, at vi skal sørge for at gøre Danmark til et åbent samfund for folk, der gerne vil arbejde i Danmark. Det skal være en betingelse, at det sker på de sædvanlige løn- og arbejdsvilkår, og så er jeg sikker på, at Danmark som et land med en høj social standard, hvor man har gjort op med fremmedhad og diskrimination, vil virke som en magnet på mange mennesker, der ønsker at leve i et sådant samfund, hvor man også har en begrænset ulighed. Jeg har ikke sagt, at der ikke også skal komme folk med en højere uddannelse her til landet og arbejde, jeg synes bare, vi skal starte et andet sted.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jamen mener Enhedslisten ikke, at grunden til, at de skal komme – altså ud over at de selvfølgelig har lyst til det – også er, at det trods alt drejer sig om at redde vores velfærd?

Jeg hørte ikke noget forslag til, hvordan vi kan få de kortuddannede i arbejde, medmindre vi gør det her. Alternativet kan selvfølgelig være, at vi giver en masse stats tilskud til at bringe folk i beskæftigelse. Men det vil kræve højere skatter, og er det en bæredygtig strategi i længden, at staten bare giver penge til at bringe folk i arbejde? Ville det ikke være langt bedre at sørge for, at der kommer nogle veluddannede til landet og skaber nogle arbejdspladser, så de kortuddannede også kommer i arbejde?

Det ville have en dynamisk virkning på økonomien. Der ville være færre udgifter til forsørgelse, og samtidig ville der komme flere skatteindtægter, så vi kunne forbedre vores velfærdsydelser og f.eks. give de ældre en god hjemmehjælp osv. Er der ikke en sammenhæng, som ikke behøver at være udtryk for en gemen kræmmermentalitet, men i virkeligheden bare

drejer sig om en vis ømhed for velfærdssamfundet?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er da glad for, at det i virkeligheden er ømhed for velfærdssamfundet, der driver Det Radikale Venstre, for det er jo et sympatisk træk. Men jeg vil advare imod opfattelsen af, at fordi der kommer højtuddannede i arbejde, kommer der pr. automatik også andre i arbejde.

Jeg er lidt overrasket over de tal, man har nævnt i dag. Man siger, at for hver højtuddannet, der kommer i arbejde, kommer der to ikke-højtuddannede i arbejde. Det er ikke længe siden, at Akademikernes Centralorganisation og ingeniørerne blev ramt. Der er nogle, der påstår, det var mellem 5 og 10 pct., men tallet er blevet lidt mere realistisk, og det er jeg glad for. Men jeg tror, at hvis man vil sikre, at der kommer folk i beskæftigelse i Danmark, handler det om at beslutte sig for en udviklingsretning, hvor vi f.eks. satser på, at Danmark skal blive et land, der går i spidsen med løsning af energiproblemer og bliver et af de bedste i verden på vedvarende energi-området. Det skal også handle om, at vi bliver nogle af de bedste i verden til at drive landbrug og industri, som er i overensstemmelse med naturen, og her skal der også bruges højtuddannede, men ikke kun højtuddannede.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg deler på mange måder hr. Per Clausens frustration over, at denne debat er startet med en diskussion om højtuddannede og ikke med, hvordan vi generelt får ændret klimaet over for fremmede, flygtninge og indvandrere.

Men når det er sagt, vil jeg spørge hr. Per Clausen, om hr. Per Clausen ikke ser nogle muligheder for at påvirke den generelle debat og holdningen til flygtninge/indvandrere ved at gå ind for, at der åbnes mere op for højtuddannede. På det område, hr. Per Clausen selv nævner, hvor der skal sættes bredere – hvad jeg er enig med hr. Per Clausen i – altså vedvarende energi, energibesparelser osv., ville det måske være en rigtig god idé at definere en sektor og sige: Her har vi altså også brug for at få nogle højtuddannede, der kan nogle ting på området, til Danmark, så vi bliver et eksperimentarium for hele verden. Det ville altså skabe virkelig mange job, også til ufaglærte.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil sige, at jeg egentlig er helt enig med hr. Steen Gade i, at lige præcis ved at definere nogle perspektiver for det danske samfund, som vil virke attraktive – både på det sociale plan, på det miljømæssige plan og i forbindelse med produktion osv. – kunne Danmark blive et tiltrækkende land, og derfor skal vi selvfølgelig være villige til at tage imod folk, som gerne vil bo og arbejde her. Men vi skal samtidig forstå, at det er fantastisk vigtigt, at vi også selv rejser ud, og det er også derfor, man skal være lidt forsigtig med, om der nu er plus eller minus på balancen mellem ind- og udrejse af højtuddannede.

Jeg er enig i, at om der det ene år står minus, og det næste år står plus, vel ikke er så afgørende. Det afgørende for både os og for de lande, hvorfra folk kommer rejsende hertil, er vel sådan set, at det faktisk er meget godt, at der vender nogle hjem efter at have gjort nogle erfaringer.

Kl. 19.20

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Tak for svaret. Jeg ved ikke, om jeg blev helt klar over, om Enhedslisten godt kan se et perspektiv i at gå forholdsvis positivt ind i diskussionen og sige: Vi skal gøre det lidt lettere for højtuddannede og prøve at se, om det kan bruges som en murbrækker for en anden holdning og en anden diskussion på andre områder, der har med fremmede at gøre. Det er jo ikke sikkert, at vi får succes med det, jeg ved godt, at sådan kan det godt gå, men kan Enhedslisten se et vist perspektiv i at gå den vej?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes, det er meget positivt, hvis vi kan bruge en diskussion om, at vi har brug for mennesker fra andre dele af verden end Danmark, til at rykke ved den helt forkvalede opfattelse, der er kommet her i Danmark, om, at det er os, dvs. os inden for civilisationen, og de andre uden for civilisationen. Jeg synes, man skal benytte enhver anledning til at gøre det.

Jeg synes også, man skal benytte sig af, at der er folk i erhvervslivet, som kan se, at Danmark er nødt til at have et rimelig godt ry, og at det har ført til et brud mellem dem og regeringspartierne og Dansk Folkeparti; det skal vi da udnytte politisk. Men jeg synes bare, vi skal holde fast

i, hvad der er udgangspunktet, og hvad der er målsætningen, og hvilke taktiske midler der kan bruges.

Så synes jeg i øvrigt, det på nogle måder måske har været en lidt uforudsigelig debat, og derfor synes jeg også, man godt kan vælge ikke at tage det helt forudsigelige udgangspunkt at starte med at rose dem, man plejer at rose, og skælde ud på dem, man plejer at skælde ud på. Jeg finder nok anledning til at skælde hr. Jesper Langballe ud en anden god gang.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Ja, det har da været en spændende debat, men det har også været en debat, der i høj grad giver mig anledning til lige at slå nogle ting fast.

Danmark er ikke noget lukket land. I 2005 kom der flere udlændinge til Danmark, end der gjorde i 2001, men sammensætningen af de udlændinge, der er kommet til Danmark, er meget anderledes. Den gruppe udlændinge, der kom til Danmark i 2001, var domineret af asylansøgere og familiesammenførte og i meget ringere grad af folk, der kom til Danmark for at studere og for at arbejde, men det billede er ændret totalt. I dag er indvandringen og tilstrømningen til Danmark domineret af folk, der kommer hertil for at arbejde og for at studere.

Hr. Morten Østergaard roder rundt i forskelle på 13 personer i nogle små tal, så selv om vi renser dem for f.eks. adopterede, er det altså ikke dem, der gør den store forskel. Men hvis vi renser tallene for adopterede, var tallet for 2000, som der blev henvist til, 9.068 på erhvervs- og studieområdet, men i 2005 var det 24.934. Det er altså en forskel på 16.000, uanset hvordan man vender og drejer det, og det er altså ikke 75 religiøse forkyndere, der gør forskellen. Der er kommet mange flere til Danmark fra udlandet for at arbejde og studere.

Det synes jeg faktisk er en god historie. Det er den gode historie, som De Radikale efterlyser, og jeg kunne sådan set sige: Jamen det er faktisk allerede sket, så skal vi ikke glæde os over det? Men regeringen er skam i arbejdstøjet, for vi vil mere. Vi er helt opmærksomme på, at der er behov for at tiltrække den arbejdskraft, som vi har brug for i Danmark, især højtuddannet, kvalificeret arbejdskraft.

Regeringen har sikret et godt forarbejde til overvejelserne ved at nedsætte en Velfærdskommission, der er kommet med en række anbefalinger, og ved at nedsætte et Globaliseringsråd, som har arbejdet i det seneste år. Med det som

udgangspunkt er regeringen klar til at komme med sit udspil, og det er noget af det, regeringen arbejder på i øjeblikket.

Som jeg sagde i min indledning, er regeringens mål at sikre, at Danmark bliver et af verdens mest idérige og højteknologiske samfund, og udgangspunktet er jo ikke så ringe endda. Vi har lige kunnet konstatere, at Danmark har verdens bedste erhvervsklima, altså endnu en god historie.

Kl. 19.25

Hr. Morten Østergaard og flere andre har været inde på omdømmet og har sagt, at nu må vi finde ud af, hvad der er fup og fakta. Det fup og fakta, jeg kæmper med, er altså en masse fupinformationer om, hvad Danmark egentlig indeholder, og hvordan reglerne og forholdene for udlændinge i Danmark er. Der bliver nemlig desværre spredt en masse fupoplysninger om forholdene i Danmark, og derfor må vi desværre bruge nogle kræfter på at forklare, at sådan forholder det sig ikke, i stedet for at oplyse om de reelle forhold.

Hr. Morten Østergaard efterspørger, at specialister kan få deres familier med, men allerede i dag kan specialister få deres familier med. Hr. Morten Østergaard efterspørger, at studerende kan få lov til at arbejde, mens de studerer i Danmark, men sådan er reglerne allerede i dag. Hr. Morten Østergaard efterspørger, at studerende skal have lov til at søge arbejde efter endt uddannelse, men allerede i dag er det faktisk sådan, at på de områder, hvor vi mangler arbejdskraft, får de studerende 3 måneders ekstra ophold i Danmark for at søge arbejde.

Det er nogle af de regler, som regeringen har været med til at indføre og sikre, så vi har sådan set et ikke så ringe udgangspunkt. Men regeringen er også enig i, at vi skal fortsætte i det spor. Vi skal være opmærksomme på at tiltrække højtuddannet kvalificeret arbejdskraft, vi skal gøre det på en fornuftig og intelligent måde, og derfor skal vi tænke os om, når vi indretter os. Vi skal se på de erfaringer, som andre lande har gjort, og det er også noget af det, der vil indgå i regeringens overvejelser.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Der er 13.107 udenlandske ph.d.-kandidater i Sverige og 637 i Danmark. Har integrationsministeren et bud på, hvordan det kan være?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg ved ikke, hvordan Sveriges regler for ph.d.-studerende er, men tidligere i dag har jeg fået tal – og nu håber jeg, jeg har fået den med herop – der viser, at hvad det samlede antal studerende i Sverige og Danmark angår, ligger vi faktisk lidt højere end svenskerne. Hvordan forholdene for ph.d.-studerende i Sverige er, ved jeg ikke, men det er jo ikke adgangsforholdene på mit område, som er en barriere.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det, jeg taler om, er ph.d.-kandidater, ikke -studerende. I Sverige er der 13.107 udenlandske ph.d.-kandidater, og det tilsvarende tal i Danmark er 637. På tavlen over ministeren står der, at temaet for i dag er den internationale konkurrence om højt kvalificeret arbejdskraft, og vurderet ud fra en almindelig standard synes jeg, det er rimeligt at sige, at vi kan opfatte en ph.d. som højt kvalificeret arbejdskraft.

Er det ikke besynderligt, at forskellen er så monumental mellem to lande, som sådan set har meget tilsvarende skattesystemer, som det tit bliver nævnt i denne sammenhæng? Klimaet gør vel egentlig ikke den store forskel, der er lidt større vidder i Sverige, og de har nogle dyr, vi ikke har, men er det vel egentlig ikke her, vi må lede efter forskelle. Har ministeren ikke et eneste bud på, hvorfor det kan være, at Sverige lige nu – i hvert fald når vi snakker om ph.d.-kandidater – er milevidt foran Danmark i den internationale konkurrence om højt kvalificeret arbejdskraft, som vi diskuterer i dag?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg kender altså ikke forholdene i Sverige, men jeg kan bare konstatere, at der er sket en kæmpe udvikling i antallet af folk, der er kommet til Danmark for at arbejde – arbejdskraft, der på den ene eller den anden måde er behov for i Danmark.

Derudover har regeringen meddelt meget klart, at vi skal sikre, at vi får tiltrukket yderligere højtuddannet arbejdskraft, som vi har brug for. Det er strategien fra regeringens side, og det er den strategi, hr. Morten Østergaard efterspørger med forespørgslen i dag.

Kl. 19.30

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Ministeren sagde, at det allerede er sådan, at man har mulighed for at tage sin udenlandske ægtefælle med til Danmark, hvis man f.eks. kommer hertil som studerende eller på jobkortordningen, men det mener jeg ikke er korrekt. Det er sådan, at hvis man har en 3-årig kontrakt, kan man få sin udenlandske ægtefælle med til Danmark, men der er rigtig, rigtig mange eksempler på, at f.eks. forskere, der er kommet til Danmark, ikke har kunnet få deres ægtefælle med, fordi de ikke har 3-årige kontrakter.

Er regeringen parat til at bløde op på de regler, der udgør en reel forhindring for, at udenlandske studerende og veluddannet udenlandsk arbejdskraft kan komme til Danmark? Dansk Industri har nemlig lavet en undersøgelse, der viser, at noget af det allermost afgørende for en udlænding, der vil søge til f.eks. Danmark, er vedkommendes mulighed for at få familien med, og om familien kan være tryk i det pågældende land.

Mit spørgsmål er ganske kort: Vil ministeren bløde op på reglerne, så det bliver nemmere for veluddannet arbejdskraft og veluddannede studerende at få deres familier med til Danmark?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg kan altså ikke bekræfte det, som fru Elsebeth Gerner Nielsen siger. Det er ikke svært at få sin familie hertil, når man kommer hertil som forsker, specialist eller andet. Det er også noget, som jeg har drøftet med forskellige erhvervsfolk, hvor jeg desværre har måttet konstatere, at de har fået reglerne galt i halsen, men det har jeg heldigvis kunnet være med til at rette op på, så jeg kan ikke bekræfte det, fru Elsebeth Gerner Nielsen siger.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg har altså mine oplysninger fra Udlændingestyrelsen, og som jeg læser det, er det sådan, at man simpelt hen skal have en 3-årig kontrakt for at have ret til at få sin ægtefælle med til Danmark.

Der er nogle muligheder for at give dispensation – det er helt rigtigt – men for at det skal være en rettighed, skal man altså have en kontrakt på 3 år, og det er der rigtig mange udlændinge der ikke umiddelbart får, første gang de

søger til Danmark. Kan ministeren bekræfte, at det er en korrekt udlægning af reglerne?

Det andet er, at ministeren siger, at udenlandske studerende altid har ret til at søge arbejde i Danmark, når de er færdige med deres uddannelser. Når en udenlandsk studerende har færdiggjort sin kandidatuddannelse i Danmark, kan vedkommende altså søge arbejde her, men det mener jeg altså heller ikke er en korrekt udlægning. Det er sådan, at de studerende, der kan søge arbejde inden for jobkortordningen, har mulighed for at søge arbejde i Danmark indtil 3 måneder, eller er det 6 måneder, efter at de er blevet færdige som kandidater. Vil ministeren være med til at sikre, at det kommer til at gælde for alle studerende, for i fremtiden er det jo alle mulige former for arbejdskraft, vi reelt kommer til at mangle?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Man skal ikke have en kontrakt på 3 år for at kunne få sin familie med.

Til det andet spørgsmål: Jeg har sagt helt præcis, at de studerende, der kan få lov til at blive i 3 måneder, efter de har afsluttet deres uddannelse, og søge job, er dem, der er uddannet på de områder, hvor vi mangler arbejdskraft, og de områder er også defineret i vores jobkortordning. Det var præcis det, jeg sagde, og det har fru Elisabeth Gerner Nielsen jo også gentaget. Men nej, i dag vil jeg ikke give tilsagn om, at vi åbner for, at alle, der afslutter et studium i Danmark, kan blive og søge arbejde.

Jeg synes, vi skal have meget fokus på at målrette den indsats, vi gør, mod at tiltrække den arbejdskraft, som vi har behov for. Det er præcis de overvejelser, regeringen er inde i, og det er ikke forespørgslen i dag, der kommer til at bestemme, i hvilken rækkefølge regeringen skal komme med sine endelige udspil. Det bliver bestemt af de planer, regeringen selv har lagt.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg vil godt kvittere for ministerens udmelding om, at vi nu skal tage fat i det her, og at målet i virkeligheden er at opfylde det behov, der er for højt kvalificeret uddannelse og højt kvalificeret arbejdskraft.

Jeg vil godt bede ministeren svare på spørgsmålet, om ministeren ikke er enig i, at tiltrækning af højt kvalificeret arbejdskraft naturligvis må ske på de vilkår, der er gældende på det dan-

ske arbejdsmarked. Det skal gælde overenskomstvilkår, det skal gælde arbejdsmiljø- og arbejdsvilkår, og det skal naturligvis også gælde lønvilkårene.

Kl. 19.35

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Ja, udgangspunktet vil være, at det skal ske inden for rammerne af de løn- og ansættelsesvilkår, som er gældende i Danmark.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Tak for det svar.

Med hensyn til den generelle udvikling her i landet er det jo rigtigt, at tallene viser, at der er sket en positiv udvikling, men jeg er nødt til at sige, at den sådan set er sket i de fleste vestlige lande, så det er ikke noget, vi kan bryste os specielt af her i Danmark. Men jeg bemærkede, at ministeren sagde, at nu skal vi være fornuftige, og nu skal vi tænke os godt om og overveje, hvad vi skal gøre. Jeg går ud fra, at ministeren ikke mener, det er i modsætning til det, regeringen ellers plejer at gøre, og det synes jeg sådan set er fornuftigt. Men kunne jeg få et svar fra ministeren på, hvornår ministeren forventer, at der kommer noget? Hvad er tidsplanen?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Den vil komme senere, men det bliver nok ikke i denne samling, vi når at lave den nødvendige lovgivning. Det er nok mere realistisk at regne med næste samling.

Formanden:

Tak til integrationsministeren, og så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører i anden runde.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne takke for alle de bemærkninger, der er kommet i løbet af debatten. Jeg synes, det har været en god debat, fordi vi er kommet godt rundt om emnet, og jeg vil lige prøve at tage de enkelte punkter, som har været drøftet i løbet af dagen, op.

Først statistikken. Jeg synes, det er meget godt, at vi har fået slået fast, at når det drejer sig om vores mulighed for at tiltrække kvalificeret, veluddannet udenlandsk arbejdskraft, er der ikke sket de store ændringer fra 2000 og til nu.

Det vil sige, at vi hvert eneste år tiltrækker små 900 på grund af jobkortordningen eller andre ordninger, som kan bidrage til, at vi får højtuddannede specialister til Danmark.

Men det vil igen sige, at der ikke er sket en positiv udvikling på området, og derfor synes jeg ikke, det er helt på sin plads at trække nogle tal frem, som intet har med sagen at gøre. 90 religiøse forkyndere, 515 adopterede børn, 1.012 personer, der er kommet hertil for at udføre humanitært arbejde, 1.500 au pair og 1.537 praktikanter, først og fremmest i landbruget, er altså ikke et udtryk for, at vi er på vej til at løse det problem, vi er samlet om at forsøge at finde nogle svar på i dag, nemlig hvad vi kan gøre for at tiltrække veluddannet arbejdskraft. De tal viser ikke noget om, hvordan vi kan løse problemerne med at udvikle en kreativ økonomi.

Ministeren har ved flere lejligheder sagt, at udviklingen er vendt, men spørgsmålet er, hvad regeringen egentlig ved om, hvordan det går med vores muligheder for at tiltrække veluddannet arbejdskraft. Hvis vi ser på sådan noget som familiesammenføringsområdet, er det jo rigtigt, at antallet af familiesammenføringer er gået dramatisk ned, men regeringen ved ikke noget om, hvilke uddannelser de familiesammenførte har i dag. Jeg har spurgt ministeren, hvad der kendetegner de mennesker, der rent faktisk får tilsagn om familiesammenføring, og hvilke uddannelser de har. Det ved ministeren ikke, og regeringen agter ikke at undersøge det.

Omvendt: Regeringen ved heller ikke, hvilken uddannelse de, der får afslag, har, og den agter heller ikke at undersøge det. Det kan jo ikke tages som udtryk for, at regeringen vil bruge uddannelse som det, der skal ligge til grund for, om man kan få familiesammenføring eller ej. Vi er uenige om politikken, men vi kunne vel trods alt være enige om, at man er nødt til at vide, hvad man gør.

Vil regeringen nå sit mål med den udlændingepolitik, der føres? Målet for regeringen er jo netop at vende udviklingen, som ministeren og Venstres ordfører siger, og sikre, at vi får veluddannet arbejdskraft til Danmark – at vi så at sige får de rigtige til Danmark. Men regeringen aner intet om, hvorvidt det vil lykkes, og jeg må endnu en gang opfordre til, at den undersøger, hvilken uddannelse de, der får afslag på familiesammenføring, har.

Jeg frygter, det kommer til at forholde sig på den måde, at de veluddannede, som har svært ved at få familiesammenføring, vælger den lette

løsning, nemlig at rejse ud i verden. De, som har de dårlige uddannelser, kan ikke gøre det sammen, og det vil sige, at de er nødt til at blive ved med at kæmpe for at få lov til at blive her. Det er præcis det modsatte, regeringen ønsker at opnå, og vi ved ikke noget om, hvad resultatet rent faktisk bliver.

Kl. 19.40

Der er blevet snakket meget om Danmarks ry, og Dansk Folkeparti sagde, at når danskere siger, at det står dårligt til med Danmarks ry i udlandet, er det en led affære. Det er et citat fra debatten. Jeg vil gerne gøre Dansk Folkeparti opmærksom på, at det med det dårlige ry ikke bare er noget, som nogle danskere har fundet på. Jeg har tidligere citeret »Time Out«, som er en rejseguide, man kan citere Global Outlook, som The Economist står bag, og som er et internationalt anerkendt tidsskrift, og både FN og den europæiske menneskerettighedskommissær i Europarådet har længe før, der var noget, der hed Muhammedkrise, påpeget, at Danmark har problemer med sit internationale ry.

Det drejer sig ikke bare om, at nogle imamer har rejst rundt i verden og fortalt dårlige ting om Danmark. Det dårlige ry opstod langt tidligere, fordi Danmark har en af de strammeste udlændingelovgivninger i verden. Lad så være, at det forholder sig på den måde, og at det går ud over nogle mennesker – det har jeg faktisk ikke lyst til at lade være – men jeg synes bare, det vil være vigtigt, at regeringen prøver at undersøge, hvilke konsekvenser det rent faktisk har for noget, som regeringen også må være optaget af, nemlig sikringen af Danmarks velfærd i fremtiden. Opnår regeringen det, den vil, med de stramme regler? Er udviklingen rent faktisk blevet vendt?

Dansk Industri har påvist, at forudsætningen for, at vi kan løse vores problemer, er, at vi rent faktisk øger vores udbud af arbejdskraft ganske dramatisk, for ellers vil vores vækst falde fra 2 pct. til 1 pct. I den sammenhæng kunne jeg godt tænke mig at vide: Hvad er egentlig Dansk Folkepartis udgangspunkt for at løse det problem? Hvad er det, Dansk Folkeparti synes, vi skal leve af?

Jeg er glad for, at ministeren og især Venstres ordfører har været positive over for en bred forhandling om velfærdsreformerne. I Det Radikale Venstre ser vi frem til at blive inviteret til de forhandlinger og håber meget, at vi kan bidrage til at holde ambitionerne oppe med det formål at være med til at sikre den fremtidige velfærd i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er jo helt tydeligt, at for fru Elsebeth Gerner Nielsen er det vigtigste af alt at få et godt omdømme ved at fedte og bukke for dem, der brænder ens flag af og brænder ens ambassader af. Man kan sagtens få et godt omdømme på den måde, hvis det gode omdømme på et eller andet tidspunkt ikke krakelerer i omverdenens øjne og bliver til foragt.

På given foranledning føler jeg trang til at sige her, at jeg faktisk er stolt af vores statsminister. Jeg er stolt af at have en statsminister i landet, som ikke vil være med på den galej, men som siger, at ytringsfriheden ikke er til salg, og som åbenbart mener, at forudsætningen for et omdømme, som overhovedet er noget værd, er, at man har lidt stolthed tilbage i kroppen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Danmark får aldrig et godt renommé ved at fedte og bukke for mennesker, der brænder ambassader af eller brænder det danske flag af – selvfølgelig ikke – men Danmark får et godt renommé ved at holde fast i de danske og europæiske værdier, og det er tolerance, det er frisind, det er respekt for mindretal, og det er respekt for kulturer og religiøse følelser. Det er det, Det Radikale Venstre kæmper for, og jeg er fuldstændig overbevist om, at hvis et bredt flertal i Folketinget også kæmpede for det, ville Danmark igen få et godt renommé, og vi ville have mulighed for at tiltrække den arbejdskraft, vi har brug for, hvis vi skal sikre den fremtidige velfærd for os selv og vores børn.

Kl. 19.45

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Tolerance og frisind og respekt er for fru Elsebeth Gerner Nielsen indbegrebet af de europæiske værdier. Jeg kunne faktisk godt nævne nogle andre, f.eks. mod, sandhedskærlighed, stolthed af at være den, man er, uden at stoltheden bliver til hovmod.

Det, De Radikale har talt for, er jo i virkeligheden at fedte og bukke for dem, der brænder ambassader af. Derfor den hylende forargelse over, at statsministeren nægtede at holde møde med 11 ambassadører, som udtrykkeligt havde angivet den dagsorden, at statsministeren skulle gribe ind over for en fri avis.

Ja, jeg kunne godt have lyst til at slutte med at opfatte det som en bøn: Vorherre bevares.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg ved ikke, om der er nogen grund til at tage en Muhammeddebat lige nu, men jeg vil bare gøre ordføreren for Dansk Folkeparti opmærksom på, at det såmænd kræver utrolig meget mod i øjeblikket at forsvare mindretal.

Samtidig har vi det sådan i Det Radikale Venstre, at det ikke bare er et spørgsmål om mod, det er også et spørgsmål om nødvendighed. For hvis vi ikke virkelig sætter os for at komme tilbage til og holde fast i det, der traditionelt har været det danske udgangspunkt, nemlig at vi skal behandle hinanden ordentligt, og at vi skal have respekt for mindretal, så løser vi faktisk heller ikke vores økonomiske problemer.

Med andre ord: Det, der bare ser ud til at være noget, der kan gå ud over mindretallene i øjeblikket, ender jo med at være noget, der går ud over flertallet, for hvis vi ikke får genoprettet vores renommé, og hvis vi ikke får ændret tonen i den offentlige debat, så har vi simpelt hen ikke en jordisk chance for at løse de udfordringer, vi står over for. Jeg vil gerne minde om, at vores økonomiske vækst vil falde fra 2 til 1 pct., hvis vi bare lader stå til.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg kan ikke helt forstå noget af det, fru Elsebeth Gerner sagde her om familiesammenføring, hvorfor man ikke undersøger, hvilken uddannelse de, der får afslag på familiesammenføring, har. Altså, det er jo egentlig ikke det, der er relevant.

Det, der er relevant, er, at vi har en regering, der har styr på tallene og på, hvor behovet er for nogle, der har nogle bestemte uddannelser. Der er det faktisk sådan, at vi i 2005 fik 609 ingeniører, it-specialister, læger, sygeplejersker og specialister med naturvidenskabelige uddannelser her til landet. Vi ved også, at det ikke er nok.

Derfor går regeringen nu aktivt ind og siger, at vi skal finde nogle flere løsninger, som kan hjælpe til at tiltrække flere.

Det her har altså ikke noget med familiesammenføringsreglerne at gøre, og hvem der giver afslag der. Det ville en undersøgelse jo ikke hjælpe på. Det vil hjælpe, når vi aktivt går ind og tiltrækker dem, vi har brug for.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes desværre ikke, at det er nok at have styr på tallene. Det handler også om at vide, hvad der er bag tallene. Det, vi ikke ved lige nu, er, hvem det er, vi går glip af ved at give afslag på familiesammenføring. Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Er det sådan, som jeg kunne gætte på, at de veluddannede, som får afslag på familiesammenføring, ikke gør sig særlig umage med at søge en gang mere, for de kan få arbejde overalt i verden, og desuden vil de ikke byde deres ægtefælle at blive ved? Med andre ord kan det være, at reglerne virker stik modsat det, regeringen gerne vil have dem til.

Derfor er det mig altså ubegribeligt, hvorfor ministeren ikke sætter en undersøgelse i gang for at finde ud af: Hvad sker der med dem, der får afslag på ægtefællesammenføring? Hvilken uddannelse har de, der får afslag? Hvilken uddannelse har de, der kommer ind i landet?

Det burde da også være interessant at vide, hvad det er, at de, der kommer ind i Danmark, kan, og hvordan de bidrager til dansk økonomi og til at løse det problem, vi står med. Det ved man intet om.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Vi ved jo godt, når vi kigger tilbage på de år, hvor fru Elsebeth Gerner var med i regeringen, hvad familiesammenføring har betydet. Det har betydet alle dem, der nu står og ikke er en del af vores fællesskab.

Der, hvor vi skal have fokus hen, er jo på det, jeg sagde før, nemlig lige præcis der, hvor der er efterspørgsel efter arbejdskraft.

Jeg tror, jeg vil forære fru Elsebeth Gerner en bog af Carsten Graff, der hedder »Samtaler med et træ«, hvis ikke hun har læst den. Den handler nemlig om folk, der lever i et informationssamfund, og som skal have oplysning ind om dette og hint og alt, uden at det overhovedet er målrettede oplysninger, man kan bruge til noget konkret.

Det er en filosof, der har skrevet den, men den giver virkelig stof til eftertanke, og jeg har tænkt over den, hver gang jeg hører fru Elsebeth Gerner stå frem med alle de undersøgelser, der skal laves.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne have et ekstra eksemplar af bogen, jeg har den, og den handler om, at i virkeligheden kan man nøjes med en blyant. Det er jeg sådan set meget optaget af at man kan nøjes med.

Derfor undrer det mig, at regeringen ikke bare bruger de enkle redskaber en gang imellem og sørger for, at vi ved, hvad det er, vi gør. Altså, i stedet for at bruge vores energi på at udvikle alle mulige fine metoder så simpelt hen undersøger fuldstændig stringent, hvordan vores politik virker, hvad resultatet er, hvem det er, der kommer ind i Danmark, hvem det er, der udvandreri fra Danmark, hvem det er, vi går glip af.

Vi har brug for at få en forklaring på, at der hvert eneste år er et nettotab for arbejdsstyrken på 2.000 mennesker. Der er hvert år 2.000 flere, der forlader den danske arbejdsstyrke til fordel for udlandet, end der er folk, der kommer ind.

Vi har et nettotab af arbejdskraft. Danmark lider af brain drain. Det håber jeg meget at Venstre vil tage alvorligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil finde sted på torsdag den 30. marts 2006.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 76:

Forslag til folketingsbeslutning om en undersøgelse af de sager, hvor der er givet afslag på familiesammenføring med henvisning til mistanke om tvangsægteskab.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og John Dyrby (S) m.fl.
(Fremsat 10/2 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det danske samfund skal ikke tolerere, at unge i Danmark presses til at indgå ægteskaber, som

de ikke ønsker. Det er regeringens holdning, at det frie valg, beskyttelsen af den enkelte og ligestilling mellem kvinder og mænd skal respekteres. Det betyder, at alle unge uanset etnisk tilhørsforhold skal have mulighed for selv at vælge deres ægtefælle.

Reglerne er i dag således, at der gives afslag på ægtefællesammenføring, hvis det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter parternes eget ønske. Disse regler blev faktisk indført af den forrige regering. Formålet var netop at søge at undgå at iværksætte nærmere undersøgelser i disse sager. Erfaringerne havde nemlig vist, at de herboende unge ikke ville have, at det kom frem i sagerne, at ægteskabet var indgået mod den pågældendes eget ønske. Hvis styrelsen alligevel anvendte oplysningen, så ville den unge ikke stå ved den. Reglerne blev således indført med udgangspunkt i at beskytte de unge mod konflikter med familien, og regeringen er naturligvis helt enig i disse regler.

Forslagsstillerne, der i parentes bemærket repræsenterer de samme partier, der vedtog reglen, vil altså nu sende det signal til de unge, at de ikke kan stole på at få lov til at afgive oplysninger i fortrolighed til myndighederne, for vi kommer nemlig bagefter og undersøger, hvordan det er gået i de sager, hvor en ungs oplysning har ført til afslag på familiesammenføring. Ja, værre endnu, vi meddeler faktisk de unge med det her forslag, hvis man tilsluttede sig det, at vi pludselig bryder den fortrolighed, de unge har kunnet udtale sig i.

Forslaget om en undersøgelse er altså stik imod intentionerne om at beskytte de unge, og sådan et forslag kan jeg ikke støtte. Jeg vil derfor ikke være med til at iværksætte en særlig undersøgelse af de sager, hvor der er blevet meddelt afslag på familiesammenføring med henvisning til mistanke om tvangsægteskaber.

Tvangsægteskaber og generationskonflikter mere generelt mellem etniske minoritetsunge og deres forældre kan få katastrofale følger for begge parter, hvis ikke den unge og/eller familien får den rette hjælp til at løse konflikterne. Det er derfor et område, som har regeringens bevågenhed.

Kl. 19.55

Ud over lovgivningsmæssige tiltag har regeringen taget en række andre initiativer til bekæmpelse af tvangsægteskaber. I august 2003 fremlagde regeringen en handlingsplan for regeringens indsats i perioden 2003-2005 mod tvangsægteskaber, tvangslignende og arrangerede